

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 33D/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9621200061
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Potásch
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:9621200061.1

Rozhodnutie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedu disciplinárneho senátu prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., sudkýň JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a Mgr. Kristíny Babiakovej a prísediacich sudkýň JUDr. Michaely Kajabovej a Mgr. Evy Kováčechovej v právnej veci disciplinárneho návrhu ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2017 pre závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu podľa § 116 ods. 3 písm. b) v spojení s § 116 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov - proti P. F. A., nar. XX. F. XXXX, trvalo bytom G. XX, B., toho času Q. F. Q. B. D. - konajúc o odvolaní disciplinárne obvineného zo dňa 18. marca 2019 proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu (konajúceho podľa právnych predpisov účinných do 30. novembra 2021) sp. zn. 1Ds 5/2017 zo dňa 19. februára 2019, na verejnom zasadnutí senátu konanom dňa 26. septembra 2023, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 46 ods. 5 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) rozhodnutie bývalého disciplinárneho senátu sp. zn. 1 Ds 5/2017 zo dňa 19.02.2019 m e n í takto:

P. F. A., nar. XX. F. XXXX, trvalo bytom: G. XX, B., Q. F. Q. B. D. - sa podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok)

uznáva vinným, že
ako zákonný sudca

1. v konaní vedenom na H. Q. B. D. pod sp. zn. 15C/39/2006 postupoval nesústredeným a neefektívnym spôsobom, keď

a) od 26.02.2007, kedy boli súdu doručené vyjadrenia žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade, ďalší úkon vo veci uskutočnil dňa 20.10.2008, kedy vyzval právneho zástupcu žalobcov, aby sa v lehote 15 dní vyjadril, či trvá na podanom návrhu na začatie konania a predložil plnú moc, avšak napriek tomu, že predmetná výzva zostala zo strany právneho zástupcu žalobcov bez odozvy, až na 25.02.2010 vyhotovil vo veci úpravu/pokyn

b) od 08.09.2010, kedy odročil pojednávanie na neurčito s tým, že súd vykoná procesné úkony, pričom z uznesenia nie je zrejmé, o aké úkony sa malo jednať, bol nečinný až do 01.10.2012, kedy vyhotovil vo veci úpravu/pokyn

c) od 16.10.2012 bol nečinný až do 26.09.2014, kedy bol ustanovený do konania prekladateľ a bol nariadený preklad listín

d) od 01.01.2015 bol nečinný až do 14.03.2016, kedy bolo expedované uznesenie o ustanovení prekladateľa a nariadení prekladu listín

e) od 08.04.2016, kedy prekladateľka predložila súdu vyúčtovanie odmeny a listiny bol nečinný až do 09.06.2017, kedy bolo rozhodnuté o odmene prekladateľky

a teda v konaní spôsobil zbytočné prietahy v období od 26.02.2007 do 25.02.2010, od 08.09.2010 do 01.10.2012, od 16.10.2012 do 26.09.2014, od 01.01.2015 do 14.03.2016 a od 08.04.2016 do 09.06.2017,

2. v konaní vedenom na H. Q. B. D. pod sp. zn. 15C/164/2010 postupoval nesústredeným a neefektívnym spôsobom, keď

a) od 07.12.2010, kedy mu bola vec pridelená, začal v nej konať až dňa 13.01.2014, kedy vyhotovil vo veci úpravu/pokyn

b) od 23.11.2016, kedy po pojednávaní, ktoré odročil na neurčito s tým, že súd rozhodne o návrhu zástupcu žalobcu o neprípustení zastupovania v konaní zástupcom žalovaných, bol následne nečinný minimálne do 18.08.2017, kedy vyhotovil vo veci úpravu/pokyn,

a teda v konaní spôsobil zbytočné prietahy v období od 07.12.2010 do 13.01.2014 a od 23.11.2016 do 18.08.2017,

3. v konaní vedenom na H. Q. B. D. pod sp. zn. 15C/110/2009 postupoval nesústredeným a neefektívnym spôsobom, keď na pojednávaní dňa 02.11.2016 rozhodol o odročení pojednávania na neurčito s tým, že bude ustanovený znalec z odboru písomznanectvo, odvetvie ručné písmo, avšak odvtedy minimálne do predloženia spisu Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 18.10.2017, neuskutočnil vo veci žiadny úkon,

a teda v konaní spôsobil zbytočné prietahy v období od 02.11.2016 do 18.10.2017,

4. v konaní vedenom na H. Q. B. D. pod sp. zn. 15C/9/2012 postupoval nesústredeným a neefektívnym spôsobom, keď potom, čo mu bol dňa 12.09.2014 predložený spis vo veci, ďalší úkon vo veci uskutočnil až dňa 07.09.2017,

a teda tak spôsobil zbytočné prietahy v konaní v období od 12.09.2014 do 07.09.2017,

5. v konaní vedenom na H. Q. B. D. pod sp. zn. 15C/8/2012 postupoval nesústredeným a neefektívnym spôsobom, keď po pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 13.04.2016, a ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že súd zväží návrh zástupcu odporcu 1/ na vykonanie dokazovania, minimálne až do predloženia spisového materiálu Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 15.11.2017, neurobil vo veci žiadny úkon,

a teda tak spôsobil zbytočné prietahy v konaní v období od 13.04.2016 do 15.11.2017,

6. v konaní vedenom na H. Q. B. D. pod sp. zn. 15C/74/2011 postupoval nesústredeným a neefektívnym spôsobom, keď

a) od 04.12.2012, kedy právny zástupca odporcu predložil súdu listiny podľa zápisnice z pojednávania zo dňa 30.11.2012, s tým že žiada o prerušenie konania do právoplatného skončenia veci vedenej na H. Q. L. Q. sp. zn. 10C/113/2009, bol vo veci nečinný až do 25.07.2014, kedy vyhotovil vo veci úpravu/pokyn pre kanceláriu

b) od 08.06.2015 do 07.09.2017 vo veci nevykonal žiadny úkon,

a teda tak spôsobil zbytočné prietahy v konaní v období od 04.12.2012 do 25.07.2014 a od 08.06.2015 do 07.09.2017,

7. v konaní vedenom na H. Q. B. D. pod sp. zn. 15C/20/2012 postupoval nesústredeným a neefektívnym spôsobom, keď od pridelenia veci dňa 01.03.2012

až do 28.08.2017 bol nečinný, kedy uskutočnil prvý úkon vo veci, a to vyhotovenie úpravy/pokynu,

a teda tak spôsobil zbytočné prietahy v konaní v období od 01.03.2012 do 28.08.2017,

8. v konaní vedenom na H. Q. B. D. pod sp. zn. 15C/8/2011 postupoval nesústredeným a neefektívnym spôsobom, keď

a) na pojednávaní dňa 28.02.2014 vyhlásil rozsudok, ktorý však nevypracoval a neodoslal v zákonnej 30-dňovej lehote, t. j. do 31.03.2014 a ani nepožiadal o predĺženie tejto lehoty a príslušný rozsudok vypracoval až dňa 05.05.2014

b) vo veci nekonal od 09.10.2014, kedy bolo súdu doručené vyjadrenie účastníka konania zo dňa 03.10.2014 k odvolaniu navrhovateľa proti uzneseniu súdu zo dňa 15.01.2014 v časti výroku o trovách konania - do 31.08.2015, kedy vyhotovil vo veci úpravu/pokyn

c) od 11.11.2015, kedy bolo súdu doručené osvedčenie IČ DPH právneho zástupcu účastníka konania až do predloženia spisu odvolacieho súdu (A. Q. V. B.) dňa 17.10.2017, neurobil vo veci žiadny úkon,

a teda tak spôsobil zbytočné prietahy v konaní v období od 31.03.2014 do 05.05.2014, od 09.10.2014 do 31.08.2015 a následne od 11.11.2015 do 17.10.2017,

9. v konaní vedenom na H. Q. B. D. pod sp. zn. 15C/25/2012 postupoval nesústredeným a neefektívnym spôsobom, keď potom, čo bolo súdu dňa 17.02.2016 doručené odvolanie žalovaného zo dňa 14.02.2016 proti uzneseniu súdu zo dňa 13.08.2015, ďalší úkon vo veci, a to vyhotovenie úpravy/pokynu, uskutočnil až dňa 28.08.2017,

a teda tak spôsobil zbytočné prietahy v konaní v období od 17.02.2016 do 28.08.2017,

10. v konaní vedenom na H. Q. B. D. pod sp. zn. 15C/40/2012 postupoval nesústredeným a neefektívnym spôsobom, keď potom, čo mu bol dňa 28.07.2016 predložený spis na ďalší postup - termín pojednávania, hoci sa dňa 11.11.2016 oboznámil aj s oznámením intervenienta o vstupe do konania zo dňa 28.10.2016, vo veci bol naďalej nečinný

až do 28.08.2017, kedy vyhotovil vo veci úpravu/pokyn, pričom súdny spis predložil do spisovej kancelárie až dňa 08.09.2017,

a teda tak spôsobil zbytočné prietahy v konaní v období od 28.07.2016 do 08.09.2017,

11. v konaní vedenom na H. Q. B. D. pod sp. zn. 15C/53/2012 postupoval nesústredeným a neefektívnym spôsobom, keď v uvedenej veci nekonal od 01.12.2015, kedy mu bol predložený spis - až do 28.08.2017, kedy vyhotovil vo veci úpravu/pokyn,

a teda tak spôsobil zbytočné prietahy v konaní v období od 01.12.2015 do 28.08.2017,

12. v konaní vedenom na H. Q. B. D. pod sp. zn. 15C/48/2012 postupoval nesústredeným a neefektívnym spôsobom, keď v uvedenej veci nekonal od 29.02.2016, kedy mu bol predložený spis - až do 28.08.2017, kedy vyhotovil vo veci úpravu/pokyn,

a teda tak spôsobil zbytočné prietahy v konaní v období 29.02.2016 do 28.08.2017,

teda

v bode 1) až 12) opakovane zavinene porušil povinnosť sudcu vyplývajúcu z § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „385/2000 Z. z.“)

v bode 8a) zavinene porušil povinnosť sudcu vyplývajúcu z § 100 ods. 1, § 6 a § 158 ods. 5 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v znení účinnom do 30.06.2016) - v spojení s ustanovením § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v bodoch 1e), 4, 5, 6b, 7, 8c, 9, 10, 11 a 12 zavinene porušil povinnosť sudcu vyplývajúcu z § 100 ods. 1, § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v znení účinnom do 30.06.2016) a čl. 2 ods. 1, čl. 17 a § 157 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - v znení účinnom od 01.07.2016 - v spojení s ustanovením § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov

v bodoch 2b) a 3) zavinene porušil povinnosť sudcu vyplývajúcu z čl. 2 ods. 1, čl. 17 a § 157 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - v znení účinnom od 01.07.2016 - v spojení s ustanovením § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom vzhľadom na povahu porušených povinností, spôsob konania a ich opakovanie je škodlivosť jeho konania zväšená,

čím sa dopustil

v bodoch 1) až 12) závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b) zákona 385/2000 Z. z. v spojení s § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z., za to sa disciplinárne obvinenému

ukladá

za skutky v bodoch 1) až 12) podľa § 117 ods. 3 písm. b) a § 117 ods. 6 zákona č. 385/2000 Z. z. v spojení s § 42 Trestného zákona a § 150 zákona č. 385/2000 Z. z. - súhrnné disciplinárne opatrenie - zníženie funkčného platu o 70 % na 1 rok.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona a § 150 zákona 385/2000 Z. z. sa zrušuje výrok o disciplinárnom opatrení uložený disciplinárne stíhanému sudcovi rozhodnutím disciplinárneho senátu zo sp. zn. 2Ds/4/2017 zo dňa 03. augusta 2018 v spojení s rozhodnutím odvolacieho disciplinárneho senátu sp. zn. 31D/3/2021 zo dňa 3. mája 2022, právoplatným dňa 03. mája 2022, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Disciplinárny návrh, prvostupňové rozhodnutie disciplinárneho senátu

1. Disciplinárnym návrhom zo dňa 15. decembra 2017 doručeným disciplinárnemu senátu dňa 27. decembra 2017 (disciplinárny návrh doplnený úkonom zo dňa 24. januára 2018) sa ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj ako „ministerka“ alebo „navrhovateľka“, príp. „navrhovateľ“) domáhala začatia disciplinárneho konania proti Q. H. Q. B. D. - P. F. A. (ďalej aj ako „disciplinárne obvinený“) a žiadala, aby ho disciplinárny senát uznal vinným zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 3 písm. b) v spojení s § 116 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon o sudcoch“). Odkazujúc na ustanovenie § 117 ods. 5 zákona o sudcoch navrhla disciplinárne obvinenému uložiť disciplinárne opatrenie - odvolanie z funkcie sudcu.

2. Prvostupňový disciplinárny senát konajúci podľa právnych predpisov účinných do 30. novembra 2021 (ďalej aj ako „bývalý disciplinárny senát“ alebo „prvostupňový senát“) rozhodnutím č. k. 1Ds 5/2017-235 zo dňa 19. februára 2019 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) uznal disciplinárne obvineného vinným, že:

„I.

ako sudca H. Q. B. D. vo veci vedenej pod sp. zn. 15C/39/2006 svojím konaním porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich, keď v pridelennej veci vedenej pod sp. zn. 15C/39/2006 o návrhu na náhradu škody s príslušenstvom spôsobil zbytočné priesťahy, keď od pridelenia veci dňa 1.6.2006, po zaplatení súdneho poplatku za návrh 17.7.2006, doručení vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania dňa 19.1.2007, vyjadrení žalovaného v I. rade dňa 26.2.2007 a v 2. rade dňa 26.2.2007 ďalší úkon vo veci uskutočnil až dňa 20.10.2008, kedy vyzval právneho zástupcu žalobcov, aby sa vyjadril, či trvá na podanom návrhu na začatie konania a predložil plnomocenstvo na zastupovanie v konaní a hoci predmetná výzva zostala zo strany právneho zástupcu bez odozvy, až úpravou zo dňa 25.2.2010 vytýčil pojednávanie a následne pojednávanie dňa 8.9.2010 odročil na neurčito s tým, že vykoná procesné úkony, pričom nie je zrejmé o aké úkony sa malo jednať, avšak až do jeho úpravy zo dňa 1.10.2012 bol nečinný, následne bol nečinný od 16.10.2012 do 26.9.2014, kedy bol ustanovený prekladateľ a bol nariadený preklad listín, pričom predmetné uznesenie bolo dané do kancelárie 30.9.2014 a expedované bolo až 14.3.2016, následne prekladateľka predložila vyúčtovanie odmeny a predložila listiny dňa 8.4.2016, o čom bolo rozhodnuté až uznesením zo dňa 9.6.2017, a teda v konaní postupoval nesústredeným a neefektívnym spôsobom a zapríčinil zbytočné priesťahy v období od 26.2.2007 do 25.2.2010, od 8.9.2010 do 1.10.2012, od 16.10.2012 do 26.9.2014, od 1.1.2015 do 14.3.2016 a od 8.4.2016 do 9.6.2017, a od 4.5.2017 tak postupoval napriek tomu, že mu bolo v konaní vedenom pred Disciplinárnym senátom pod sp. zn. 4Ds 2/2016 právoplatným dňa 4.5.2017 uložené disciplinárne opatrenie za spáchanie závažného disciplinárneho previnenia,

II.

ako Q. H. Q. B. D. vo veci vedenej pod sp. zn. 15C/164/2010 svojím konaním porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich, keď v pridelennej veci vedenej pod sp. zn. 15C/164/2010 o zaplatenie 1009,56 eur s úrokmi z omeškania postupoval nesústredeným a neefektívnym spôsobom, keď od jej pridelenia 7.12.2010 v nej začal konať až 13.1.2014 a následne keď po pojednávaní vytýčenom na 23.11.2016, ktoré odročil na neurčito z dôvodu podaného návrhu právneho zástupcu navrhovateľa o nepripustení zastupovania v konaní pod sp. zn. 15C/164/2010 zástupcom odporcov, bol minimálne až do úpravy z 18.8.2017 absolútne nečinný, keďže o tomto návrhu nerozhodol a neurobil ani iné úkony vo veci a teda v konaní zapríčinil zbytočné priesťahy v období od 7.12.2010 do 13.1.2014 a od 23.11.2016 do 18.8.2017, a od 4.5.2017

tak postupoval napriek tomu, že mu bolo v konaní vedenom pred Disciplinárnym senátom pod sp. zn. 4Ds 2/2016 právoplatným dňa 4.5.2017 uložené disciplinárne opatrenie za spáchanie závažného disciplinárneho previnenia,

III.

ako Q. H. Q. B. D. vo veci vedenej pod sp. zn. 15C/110/2009 svojím konaním porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej veci vedenej pod sp. zn. 15C/110/2009 o určenie neplatnosti závetu poručiťľa postupoval nesústreďeným a neefektívnym spôsobom, keď na pojednávaní dňa 2.11.2016 rozhodol, že bude ustanovený znalec z odboru písmo-znalectvo, odvetvie ručné písmo, avšak odvtedy minimálne do predloženia spisu ministerstvu dňa 18.10.2017, neuskutočnil žiadny úkon a teda v konaní zapríčinil zbytočné prieťahy v období od 2.11.2016 do 18.10.2017, a od 4.5.2017 tak postupoval napriek tomu, že mu boli v konaniach vedených pred Disciplinárnym senátom právoplatne pod sp. zn. 4Ds 2/2016 dňa 4.5.2017 a pod sp. zn. 5Ds 1/2016 dňa 19.8.2017 uložené disciplinárne opatrenia za spáchanie závažného disciplinárneho previnenia,

IV.

ako Q. H. Q. B. D. vo veci vedenej pod sp. zn. 15C/9/2012 konaním porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej veci vedenej pod sp. zn. 15C/9/2012 o určenie zániku záložného práva postupoval nesústreďeným a neefektívnym spôsobom, keď po rozhodnutí o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia z 5.9.2014, ktorým podaný návrh zamietol, napriek tomu, že mu bol spis predložený 12.9.2014, a to v zmysle jeho pokynu na č. 1.128, ďalší úkon vo veci uskutočnil až 7.9.2017, a teda v konaní zapríčinil zbytočné prieťahy v období od 12.12.2014 do 7.9.2017, a od 4.5.2017 tak postupoval napriek tomu, že mu boli v konaniach vedených pred Disciplinárnym senátom právoplatne pod sp. zn. 4Ds 2/2016 dňa 4.5.2017 a pod sp. zn. 5Ds 1/2016 dňa 19.8.2017 uložené disciplinárne opatrenia za spáchanie závažného disciplinárneho previnenia,

V.

ako Q. H. Q. B. D. vo veci vedenej pod sp. zn. 15C/8/2012 svojím konaním porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej veci vedenej pod sp. zn. 15C/8/2012 navrhovateľa Z. L. Q., T..Q.. proti odporcovi J. U. 0 231,73 eur spôsobil zbytočné prieťahy, keď po pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 13.4.2016 a bolo odročené na neurčito s tým, že súd zväží návrh zástupcu odporcu 1/ na vykonanie dokazovania, minimálne až do predloženia spisového materiálu Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 15.11.2017, neurobil žiaden úkon vo veci a bol absolútne nečinný, a teda v konaní zapríčinil zbytočné prieťahy v období od 13.4.2016 do 15.11.2017, a od 4.5.2017 tak postupoval napriek tomu, že mu boli v konaniach vedených pred Disciplinárnym senátom právoplatne pod sp. zn. 4Ds 2/2016 dňa 4.5.2017 a pod sp. zn. 5Ds 1/2016 dňa 19.8.2017 uložené disciplinárne opatrenia za spáchanie závažného disciplinárneho previnenia,

VI.

ako Q. H. Q. B. D. vo veci vedenej pod sp. zn. 15C/74/2011 svojím konaním porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď v pridelennej veci vedenej pod sp. zn. 15C/74/2011 navrhovateľa Q. V., T..Q.. proti odporkyni F. I. E. o zaplatenie 932,32 eur spôsobil zbytočné prieťahy, keď po pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 30.11.2012 a bolo odročené na neurčito s tým, že zástupkyňa odporkyne predloží súdu listiny uvedené na pojednávaní, ktoré súdu predložila 4.12.2012 s tým, že žiadala o prerušenie konania do právoplatného skončenia veci vedenej na H. Q. L. Q. sp. zn. 10C/113/2009, bol vo veci nečinný do 25.7.2014, kedy zadal úpravu pre spisovú kanceláriu (č.l.104), a v čase od 8.6.2015 do 7.9.2017, kedy vo veci neurobil žiaden úkon, a teda v konaní zapríčinil zbytočný prieťah v období od 4.12.2012 do 25.7.2014 a od 8.6.2015 do 7.9.2017, a od 4.5.2017 tak postupoval napriek tomu, že mu boli v konaniach vedených pred Disciplinárnym senátom právoplatne pod sp. zn. 4Ds 2/2016 dňa 4.5.2017 a pod sp. zn. 5Ds 1/2016 dňa 19.8.2017 uložené disciplinárne opatrenia za spáchanie závažného disciplinárneho previnenia,

VII.

ako Q. H. Q. B. D. vo veci vedenej pod sp. zn. 15C/20/2012 svojím konaním porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich, keď v pridelennej veci vedenej pod sp.zn.15C/20/2012 navrhovateľa D.. L. F. proti odporcovi K. L. - U. o náhradu škody spôsobil zbytočné prietahy, keď od pridelenia veci dňa 1.3.2012 prvý úkon vo veci uskutočnil až dňa 28.8.2017, teba bol v predmetnej veci absolútne nečinný viac ako 5 rokov, a od 4.5.2017 tak postupoval napriek tomu, že mu boli v konaniach vedených pred Disciplinárnym senátom právoplatne pod sp. zn. 4Ds 2/2016 dňa 4.5.2017 a pod sp. zn. 5Ds 1/2016 dňa 19.8.2017 uložené disciplinárne opatrenia za spáchanie závažného disciplinárneho previnenia,

VIII.

ako Q. H. Q. B. D. vo veci vedenej pod sp. zn. 15C/8/2011 svojím konaním porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich, keď v pridelennej veci vedenej pod sp. zn. 15C/8/2011 navrhovateľa F.. X. J. proti B. Q.V. A. T. Q.. o zaplataenie 109,51 eur spôsobil zbytočné prietahy, keď na pojednávaní 28.2.2014 vyhlásil rozsudok, ktorý nevypracoval a neodoslal v zákonnej 30- dňovej lehote, ani nepožiadal o predĺženie tejto lehoty, tento vypracoval až dňa 5.5.2014, následne vo veci nekonal od 9.10.2014 a ďalší úkon vo veci uskutočnil až 31.8.2015, ďalej bol vo veci nečinný od 11.11.2015 až do 18.10.2017, kedy došlo reálne k predloženiu spisu na A. Q. V. B., a teda v konaní zapríčinil zbytočné prietahy v období od 31.3.2014 do 5.5.2014, od 9.10.2014 do 31.8.2015 a od 11.11.2015 do 18.10.2017, a od 4.5.2017 tak postupoval napriek tomu, že mu boli v konaniach vedených pred Disciplinárnym senátom právoplatne pod sp. zn. 4Ds 2/2016 dňa 4.5.2017 a pod sp. zn. 5Ds 1/2016 dňa 19.8.2017 uložené disciplinárne opatrenia za spáchanie závažného disciplinárneho previnenia,

IX.

ako Q. H. Q. B. D. vo veci vedenej pod sp. zn. 15C/25/2012 svojím konaním porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich, keď v pridelennej veci vedenej pod sp. zn. 15C/25/2012 navrhovateľa Z., Q..J..H.. proti D.. A. O. o zaplataenie 722,62 € spôsobil zbytočné prietahy, keď po rozhodnutí vyššieho súdneho úradníka zo dňa 13.8.2015 a doručení odvolania žalovaného dňa 17.2.2016 voči uzneseniu zo dňa 13.8.2015, vo veci uskutočnil ďalší úkon až 28.8.2017, a teda v konaní zapríčinil zbytočné prietahy v období od 17.2.2016 do 28.8.2017, a od 4.5.2017 tak postupoval napriek tomu, že mu boli v konaniach vedených pred Disciplinárnym senátom právoplatne pod sp. zn. 4Ds 2/2016 dňa 4.5.2017 a pod sp. zn. 5Ds 1/2016 dňa 19.8.2017 uložené disciplinárne opatrenia za spáchanie závažného disciplinárneho previnenia,

X.

ako Q. H. Q. B. D. vo veci vedenej pod sp. zn. 15C/40/2012 svojím konaním porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich, keď potom, čo mu bol spisový materiál dňa 28.7.2016 na základe prehľadu obehu spisu zo súdneho manažmentu a pokynu vyššieho súdneho úradníka pre spisovú kanceláriu na č. I. 51 predložený na ďalší postup - termín pojednávania, hoci sa oboznámil aj s oznámením intervenienta o vstupe do konania zo dňa 28.10.2016, čo preukazuje úradný záznam na č. I. 52 spisu, vo veci bol naďalej nečinný do 28.8.2017, kedy dal pokyn pre spisovú kanceláriu, aby predložila spis vyššiemu súdnemu úradníkovi na realizáciu procesných úkonov v súvislosti s predmetným oznámením na č. I. 52 spisu, pričom spis predložil napokon do spisovej kancelárie až dňa 8.9.2017, a teda v konaní zapríčinil zbytočné prietahy od 28.7.2016 do 8.9.2017, a od 4.5.2017 tak postupoval napriek tomu, že mu boli v konaniach vedených pred Disciplinárnym senátom právoplatne pod sp. zn. 4Ds 2/2016 dňa 4.5.2017 a pod sp. zn. 5Ds 1/2016 dňa 19.8.2017 uložené disciplinárne opatrenia za spáchanie závažného disciplinárneho previnenia,

XI.

ako Q. H. Q. B. D. vo veci vedenej pod sp. zn. 15C/53/2012 svojim konaním porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich, keď od predloženia spisu vyšším súdnym úradníkom dňa 1.12.2015 ako z prehľadu obehu spisu zo súdneho, prvý úkon vo veci uskutočnil až 28.8.2017, a teda v konaní zapríčinil zbytočný prietah v období od 1.12.2015 do 28.8.2017, a od 4.5.2017 tak postupoval napriek tomu, že mu boli v konaniach vedených pred Disciplinárnym senátom právoplatne pod sp. zn. 4Ds 2/2016 dňa 4.5.2017 a pod sp. zn. 5Ds 1/2016 dňa 19.8.2017 uložené disciplinárne opatrenia za spáchanie závažného disciplinárneho previnenia,

XII.

ako Q. H. Q. B. D. vo veci vedenej pod sp. zn. 15C/48/2012 svojím konaním porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, keď vo veci žalobcu Q. A. X. proti X. Q., Q..J..H., po tom ako mu bol spisový materiál fyzicky predložený dňa 29.2.2016, čo vyplýva z prehľadu obehu spisového materiálu zo súdneho manažmentu a z pokynu vyššieho súdneho úradníka na č. I. 211, bol vo veci nečinný viac ako 1,5 roka do 28.8.2017, teda spôsobil zbytočné prieťahy v konaní od 29.2.2016 do 28.8.2017, a od 4.5.2017 tak postupoval napriek tomu, že mu boli v konaniach vedených pred Disciplinárnym senátom právoplatne pod sp. zn. 4Ds 2/2016 dňa 4.5.2017

a pod sp. zn. 5Ds 1/2016 dňa 19.8.2017 uložené disciplinárne opatrenia za spáchanie závažného disciplinárneho previnenia,

teda

v bodoch I. až XII.

porušil ustanovenie § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov, a takto konal napriek tomu, že už mu bolo za závažné disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie,

tým spáchal

v bodoch I. až XII. závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu podľa ustanovenia § 116 ods. 3 písm. b) v spojení s § 116 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

za to sa mu ukladá

podľa § 117 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov disciplinárne opatrenie, odvolanie z funkcie sudcu.“, čím mal v bodoch I. až XII. spáchať závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s výkonom funkcie sudcu podľa ustanovenia § 116 ods. 3 písm. b) v spojení s § 116 ods. 2 písm. f) zákona o sudcoch. Napadnutým rozhodnutím bolo zároveň disciplinárne obvinenému uložené disciplinárne opatrenie - odvolanie z funkcie sudcu.

3. Prvostupňový senát na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že skutkov uvedených vo výroku napadnutého rozhodnutia (k tomu pozri aj bod 2 tohto odôvodnenia) sa disciplinárne obvinený dopustil, pričom týchto skutkov sa dopustil v čase po právoplatnosti jedného, resp. dvoch iných disciplinárnych rozhodnutí vydaných proti jeho osobe za závažné disciplinárne previnenia (sp. zn. 4Ds 2/2016 - právoplatné dňa 4.5.2017 a sp. zn. 5Ds 1/2016 - právoplatné dňa 19.8.2017), čím boli splnené podmienky na to, aby bolo vo veci rozhodnuté tak, ako to bolo uvedené vo výroku prvostupňového rozhodnutia, a teda boli splnené podmienky na to, aby bol disciplinárne obvinený odvolaný z funkcie sudcu.

II.

Odvolanie disciplinárne obvineného

4. Dňa 22. marca 2019 bolo prvostupňovému senátu doručené odvolanie disciplinárne obvineného zo dňa 18. marca 2019. Predmetným odvolaním tento brojil proti celému prvostupňovému rozhodnutiu (t.j. tak voči rozhodnutiu o vine, ako aj voči výroku o disciplinárnom opatrení).

5. Skutkové závery prvostupňového senátu, ako ani ním uskutočnenú právnu kvalifikáciu skutku disciplinárne obvinený výslovne nenapádal, nespochybňoval. V odvolaní zo dňa 18. marca 2019 disciplinárne obvinený

a) uviedol, že žiada, aby prvostupňové disciplinárne rozhodnutie bolo doručené P. Š. O. (t.j. jeho obhajcovi), pričom tvrdí, že P. O. „splnomocnenie nezaniklo v súvislosti s jeho účasťou v prezidentských

voľbách, resp. nemala žiaden právny vplyv na uvedené splnomocnenie.“ a mal za to, že aj odvolanie vo veci má byť doručené P. O., ktorého v čase podania odvolania naďalej považoval za svojho právneho zástupcu.

b) poukázal na prvé pojednávanie vo veci, ktoré sa uskutočnilo dňa 15. mája 2018, kde sa mal P. O. dostať do konfliktu s prvostupňovým senátom. Následne ním bola vznesená námietka zaujatosti proti celému senátu. V odvolaní napádal to, „že disciplinárny senát nebol vylúčený, resp. príslušný disciplinárny senát nepovažoval za potrebné o námietke zaujatosti rozhodnúť pre jej nedôvodnosť“.

c) namietol, že na pojednávaní konanom dňa 5. februára 2019 nebol prítomný jeho obhajca (P. Š. O.), pričom prvostupňovému senátu vytýka, že tento ho na predmetné pojednávanie ani nepredvolal. Predsedníčka senátu mala disciplinárne obvinenému na tomto pojednávaní oznámiť, že P. Š. O. „má prerušený výkon funkcie sudcu“ a že „plná moc zanikla tým, že má prerušený výkon funkcie sudcu v súvislosti s prezidentskými voľbami“, t.j. nemôže disciplinárne obvineného ďalej obhajovať.

d) namietal, že prvostupňový senát mal v rámci konania k dispozícii len kópie vybraných listín, resp. že nemal k dispozícii samotné súdne spisy, v ktorých malo dôjsť k prieťahom v konaní.

e) pojednávanie nariadené na 5. február 2019 bolo odročené na 19. február 2019, pričom disciplinárne obvinený v odvolaní namietol, že to bola krátka doba (2 týždne), keď mu zároveň predsedníčka senátu oznámila, že prípadné ospravedlnenie z dôvodu, že si disciplinárne obvinený nezvolil nového obhajcu, nebude ako dôvod pre odročenie pojednávania akceptované. Toto považuje disciplinárne obvinený za flagrantné porušenie jeho práv na zastupovanie a na plnohodnotnú a riadnu prípravu zástupcu na pojednávanie.

f) zosumarioval svoje vyjadrenie a ďalšie podklady, ktoré poskytol disciplinárnemu súdu v rámci konania so špecifikáciou vybraných úkonov v niektorých veciach.

g) uviedol, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky po pojednávaní (konanom dňa 5. februára 2019) požiadalo H. Q. B. D. (ďalej aj ako „H. B. D.“) o vybrané listiny, na ktoré disciplinárne obvinený odkazoval vo svojich podaniach, resp. prednesoch. Tieto boli Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky doručené dňa 18. februára 2019. Na základe tejto skutočnosti dňa 18. februára 2019 disciplinárne obvinený požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na 19. február 2019, a to „za účelom predloženia stanoviska MS SR, ktoré by mi zase muselo byť doručované a opätovne by som sa k nemu vyjadroval.“. Prvostupňovému senátu vytýka, že pojednávanie neodročil. Sám disciplinárne obvinený sa ho pritom nezúčastnil „mysliac si, že žiadosti o odročenie bude vyhovieť“.

h) namietol, že „dvaja členovia senátu počas celého pojednávania dňa 5.2.2019 nehovorili, avšak rozhodovali spoločne“; opätovne namietol zaujatosť celého prvostupňového senátu a uviedol, že jeho predsedníčka už nie je schopná rozhodovať nezaujato.

6. Vo všeobecnosti je potom odvolaciu argumentáciu disciplinárne obvineného možné zhrnúť primárne do nasledovných bodov (i) boli porušené jeho procesné práva, keďže prvostupňový disciplinárny senát nekonal s jeho obhajcom - P. Š. O. - hoci má za to, že s ním konať mal, (ii) namieta, že prvostupňový senát porušil jeho procesné práva, keď pojednávanie pôvodne nariadené na deň 5. február 2019 odročil len na 2 týždne (t.j. na 19. február 2019) a zároveň mu bolo oznámené, že ak si za tento čas nezvolí nového obhajcu, prvostupňový senát to nebude akceptovať ako dôvod pre ďalšie odročenie pojednávania, (iii) boli porušené jeho procesné práva, keďže súd napriek jeho žiadosti o odročenie pojednávania nariadeného na 19. február 2019 (z dôvodu potreby vzájomnej výmeny vyjadrení medzi účastníkmi konania) riadne pojednával, (iv) namieta, že disciplinárny senát nemal k dispozícii relevantné podklady (súdne spisy) a mal rozhodovať na základe „xeroxov nejakých listín“ (bez akejkoľvek konkretizácie), (v) namietal, že prvostupňový disciplinárny senát nebol vylúčený, resp. že o jeho námietke smerujúcej k vylúčeniu senátu nebolo meritórne rozhodnuté a zároveň v odvolaní opätovne namietal zaujatosť prvostupňového disciplinárneho senátu (keď poukázal aj na to, že dvaja členovia prvostupňového senátu v priebehu pojednávania „nehovorili“).

7. Navrhovateľovi bolo odvolanie disciplinárne obvineného doručené dňa 27. marca 2019, ktorý sa k nemu napriek výzve súdu (o možnosti vyjadriť sa), nevyjadril.

III.

Odvolacie konanie,

odvolací disciplinárny senát konajúci podľa právnych predpisov účinných do 30. novembra 2021 (sp. zn. odvolacieho konania - sp. zn. 1Dso 4/2019)

8. Odvolanie disciplinárne obvineného zo dňa 18. marca 2019 bolo odvolaciu disciplinárnu senátu (konajúcemu podľa právnych predpisov účinných do 30. novembra 2021) predložené na rozhodnutie dňa 20. mája 2019.

9. Predseda odvolacieho disciplinárneho senátu dňa 17. januára 2020 nariadil vo veci verejné zasadnutie senátu, a to na 25. február 2020. Zároveň výzvou z toho istého dňa disciplinárne obvineného upovedomil „o zániku funkcie sudcu ex lege Vášho doterajšieho obhajcu P. Š. O.“ a určil mu lehotu 10 dní na zvolenie si nového obhajcu a na oznámenie jeho mena odvolaciu disciplinárnu senátu.

10. Verejné zasadnutie senátu bolo dňa 25. februára 2020 odročené na neurčito, keďže disciplinárne obvinený dňa 20. februára 2020 požiadal o realizáciu tohto úkonu zo zdravotných dôvodov.

11. Dňa 24. septembra 2020 bolo odvolaciu disciplinárnu senátu oznámené, že disciplinárne obvinený je v pracovnom režime, t. j. došlo k ukončeniu jeho pracovnej neschopnosti.

12. Dňa 07. októbra 2020 bol predsedom odvolacieho disciplinárneho senátu nariadený ďalší termín verejného zasadnutia senátu, a to na 29. október 2020.

13. Dňa 26. októbra 2020 bola odvolaciu disciplinárnu senátu doručená plná moc od obhajkyne disciplinárne obvineného (P. T. B.Ú., advokátka - so sídlom B., B.), ktorá zároveň požiadala o odročenie verejného zasadnutia senátu o 30 dní.

14. Dňa 26. októbra 2020 bolo účastníkom konania elektronickou poštou oznámené, že termín verejného zasadnutia nariadený na 29. október 2020 sa zrušuje. Od zrušenia uvedeného termínu verejného zasadnutia odvolacieho disciplinárneho senátu predmetný senát nevykonal vo veci žiadny úkon. Spis bol Kanceláriou Súdnej rady Slovenskej republiky odovzdaný na dokončenie konania Najvyššiemu správnomu súdu Slovenskej republiky a dňa 16. decembra 2021 bola vec zapísaná do príslušného súdneho registra s tým, že ďalšie konanie sa na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky viedlo pod sp. zn. 33D/4/2021.

IV.

Odvolacie konanie,

odvolací disciplinárny senát konajúci podľa právnych predpisov účinných od 01. decembra 2021 (Najvyšší správny súd Slovenskej republiky) (sp. zn. odvolacieho konania - sp. zn. 33D/4/2021)

15. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako odvolací disciplinárny senát (ďalej aj ako „NSS“, „NSS SR“, „najvyšší správny súd“ alebo „odvolací súd“, „disciplinárny súd“, príp. „súd“) po uskutočnení úvodných procesných úkonov, nariadil vo veci niekoľko termínov verejného zasadnutia odvolacieho senátu, pričom prvé tri nariadené termíny verejného zasadnutia boli zrušené z dôvodov na strane disciplinárne obvineného, resp. jeho obhajkyne.

16. V priebehu konania na odvolacom súde, členka senátu Mgr. Kristína Babiaková podaním zo dňa 19. septembra 2022 oznámila dôvody jej možného vylúčenia z konania a rozhodovania vo veci, o ktorom bolo uznesením - sp. zn. 32Dz/23/2022 zo dňa

27. septembra 2022 rozhodnuté tak, že uvedená sudkyňa nie je z konania a rozhodovania vo veci vylúčená.

17. V priebehu odvolacieho konania disciplinárne obvinený, resp. jeho obhajkyňa doručili súdu viacero podaní (najmä podanie zo dňa 14. marca 2023 doručené súdu dňa 15. marca 2023, podanie zo dňa 18. mája 2023 doručené súdu v ten istý deň), v ktorých poskytovali opis priebehu súdnych konaní, v ktorých sa disciplinárne obvinený dopustil nečinnosti - prieťahov v konaní. Opisovali jednotlivé procesné úkony, ktoré sa v týchto veciach uskutočnili po podaní disciplinárneho návrhu, resp. v priebehu disciplinárneho konania; ďalej prezentovali skutočnosti súvisiace so samotnými súdnymi vecami (napr. zmeny v účastníkoch konania v jednotlivých veciach, predmet sporu v jednotlivých veciach a pod.) a navyiac v nich uvádzali skutočnosti spojené s nápadom vecí disciplinárne obvineného, zmenami rozvrhu práce H. Q. B. D. po podaní disciplinárneho návrhu, ďalej uvádzali informácie o zvýšení výkonnosti disciplinárneho obvineného a o znížení jeho zostatkov v čase po podaní disciplinárneho návrhu a i.

Zároveň v nich uvádzali skutočnosť, že aktuálne už disciplinárne obvinený so svojím vyšším súdnym úradníkom spolupracuje, pričom v minulosti tak nerobil („...som s vyššími súdnymi úradníkmi prakticky nespocoval, čo bola samozrejme chyba...“) a má za to, že odvolací súd má prihliadať aj na to, že od septembra 2022 má disciplinárne obvinený novú asistentku, ktorá „sa musela všetko od základov učiť (aj písanie)“.

18. Disciplinárny súd si zároveň v priebehu konania k veci pripojil osobný spis disciplinárne obvineného, ako aj ďalšie súdne spisy disciplinárne obvineného. Požiadal tiež o doloženie relevantných listín tak navrhovateľa (napr. „Výzva - doloženie listín“ - žiadosť zo dňa 27.06.2023), ako aj tretie osoby o poskytnutie správ, resp. listín týkajúcich sa veci (a to najmä súd, na ktorom disciplinárne obvinený pôsobí - F. Q. B. D.. - „Žiadosť o poskytnutie správy/žiadosť o súčinnosť“).

19. Na verejnom zasadnutí senátu konanom dňa 22. júna 2023 - po uskutočnení procesných úkonov predpísaných zákonom - disciplinárne obvinený ako odvolateľ uskutočnil svoj prednes, v ktorom poskytol všeobecnú analýzu (históriu) svojho pracovného pôsobenia v rámci súdnictva. Uviedol súdy, na ktorých pôsobil, agendu, ktorú vykonával a skonštatoval, že k prietahom v konaní mohlo dôjsť z dôvodu, že nespocoval so svojím vyšším súdnym úradníkom. Každý spis si chcel „ošahať“ sám, a preto došlo k zdržaniam vo veciach, v ktorých sa mu vytýka nečinnosť v tomto disciplinárnom konaní. Poukázal na to, že od podania disciplinárneho návrhu boli právoplatne skončené všetky veci tvoriace predmet disciplinárneho konania (okrem jednej, ktorá je v odvolacom režime) a že stav jeho oddelenia je aktuálne porovnateľný s inými súdnymi oddeleniami. Trest, ktorý mu uložil prvostupňový disciplinárny senát, považoval za neprimeraný, a to aj s prihliadnutím na to, že samotný disciplinárny návrh bol podaný „pred hodne dlhou dobou“, ako aj na to, že medzičasom došlo k náprave daného stavu. Poukázal na iné rozhodnutia disciplinárnych senátov, resp. odvolacích disciplinárnych senátov, na základe ktorých mal byť odvolaný z funkcie sudcu, avšak nakoniec mu bolo uložené miernejšie disciplinárne opatrenie. Skutkové zistenia prvostupňového senátu, ako ani právnu kvalifikáciu skutku uskutočnenú prvostupňovým senátom výslovne nenapádal, nespochybnil. Navrhol, aby ho odvolací súd spod disciplinárneho návrhu oslobodil, ak to je možné.

20. Navrhovateľka na verejnom zasadnutí senátu konanom dňa 22. júna 2023 uviedla, že prvostupňové disciplinárne rozhodnutie považuje za správne, resp. zákonné. Postupne reagovala na to, prečo nepovažuje jednotlivé odvolacie argumenty disciplinárne obvineného za relevantné, keď osobitne poukázala na to, že úkony uskutočnené v jednotlivých veciach, v ktorých sa disciplinárne obvinenému vytýka nečinnosť, po podaní disciplinárneho návrhu, resp. v priebehu tohto odvolacieho konania, sú pre rozhodnutie odvolacieho súdu nepodstatné. Navyiac uviedla, že viacero úkonov, ktoré mal disciplinárne obvinený realizovať, aby predišiel stavu nečinnosti, boli takej povahy, že patrili do pracovnej sféry vyššieho súdneho úradníka. Obdobne reagovala na argumenty disciplinárne obvineného o jeho pracovnej neschopnosti, o tom, že po podaní disciplinárneho návrhu začal spolupracovať so svojím vyšším súdnym úradníkom, resp. že má pridelenú novú asistentku, keďže tieto skutočnosti nastali ex post. Poukázala tiež na ostatnú hodnotiacu správu na osobu disciplinárne obvineného, v ktorej hodnotiaca komisia nepotvrdila závery disciplinárne obvineného o výraznejšej zmene v jeho výkonnosti, resp. prístupu k plneniu pracovných povinností. Navyiac, poukázala na to, že medzičasom bol disciplinárne obvinený opätovne disciplinárne postihnutý. V závere navrhovateľka uviedla, že vníma posun v rozhodovacej praxi disciplinárneho súdu, ako aj v zmene právnej kvalifikácie niektorých skutkov v aktuálnej rozhodovacej praxi najvyššieho správneho súdu a vyjadrila súhlas s takouto zmenou aj pre účely tohto konania, na ktorú súd upozornil na verejnom zasadnutí (možná zmena právnej kvalifikácie skutku na § 116 ods. 1 písm. a) alebo § 116 ods. 2 písm. b) zákona o sudcoch) - ak by neuniesla súvisiace dôkazné bremeno. Navrhla tiež doplniť dokazovanie hodnotiacou správou disciplinárne obvineného - Sr 698/2021.

21. Disciplinárne obvinený sa na verejnom zasadnutí v ďalšom vyjadril k prednesu navrhovateľky, keď namietal, že táto niektoré skutočnosti „povytrhávala z kontextu“. Opätovne potom poukázal na svoju doterajšiu pracovnú činnosť, na niektoré medializované veci, ktoré rozhodoval a spochybnil činnosť hodnotiacich komisií, o ktorých uviedol, že tieto nemali konštantne špecifikované hodnotiace zásady, čo znamená, že hodnotenia sudcov nemuseli byť konzistentné. Uviedol, že pre účely jeho ostatného hodnotenia poslal komisii viac spisov ako požadovali, aby videli, že pojednáva veci s predmetom sporu 200 Eur, kde súd vlastne realizuje úkony pre účely účtovníctva účastníka konania (strany sporu). Doplnil, že návrh ministra spravodlivosti na dočasné pozastavenie jeho výkonu funkcie sudcu najvyšší správny

súd zamietol, pričom následne došlo k podaniu ďalšieho disciplinárneho návrhu proti jeho osobe, a to práve za hodnotiacu správu, v ktorej bol hodnotený negatívne. Uviedol, že je mimo jeho dispozičnej sféry („za to ja nemôžem“) ako skončili jednotlivé veci, v ktorých sa mal dopustiť prieťahov v konaní, t. j. že niektoré veci skončili, napr. zastavením pre späťvzatie žaloby/návrhu. V súvislosti s možnou zmenou právnej kvalifikácie skutku kladeného mu za vinu mal za to, že zmena na § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch by bola správna, nesúhlasil však s možnou zmenou právnej kvalifikácie na § 116 ods. 2 písm. b) zákona o sudcoch.

22. Dňa 28. júna 2023 doručil navrhovateľ súdu podanie označené ako „Predloženie listinného dôkazu - Návrh na vykonanie dokazovania“, v ktorom uviedol genézu skorších postihov, ktoré boli disciplinárne obvinenému uložené (vrátane ich právoplatnosti, vykonania a zahľadania). Zároveň navrhovateľ upriamil pozornosť súdu na niektoré zistenia uvedené v hodnotiacej správe disciplinárne obvineného Sr 698/2021 zo dňa 3.3.2022 a predložil hodnotiacu správu disciplinárne obvineného - Sr 84/2015-Pers zo dňa 21.12.2015 - s návrhom na doplnenie dokazovania touto správou. Prílohou podania navrhovateľa boli aj disciplinárne rozhodnutia vydané proti disciplinárne obvinenému - sp. zn. 4Ds/2/2016 zo dňa 19.9.2016 a sp. zn. 2Dso/8/2016 zo dňa 4.5.2017.

23. Dňa 30. júna 2023 boli odvolaciemu súdu doručené ďalšie listiny, o predloženie ktorých požiadal navrhovateľa samotný súd žiadosťou zo dňa 27. júna 2023, a to: e-mailová správa H. Q. B. D. zo dňa 30.8.2017, žiadosť o zaslanie spisového materiálu zo dňa 9.10.2017, zaslanie spisov zo dňa 17.10.2017 H. Q. B. D., č. Spr 421/2017, žiadosť o zaslanie spisového materiálu zo dňa 23.10.2017, žiadosť o zaslanie spisového materiálu a vrátenie spisového materiálu zo dňa 25.10.2017, oznámenie o vymáhaní náhrady škody zo dňa 13.10.2017, Spr. č. 89/2017, zapožičanie spisu A. Q. V. B. zo dňa 27.10.2017, 1SprV/500/2017, zaslanie spisov zo dňa 10.11.2017 H. Q. B. D., č. Spr. 421/2017, žiadosť o zaslanie spisového materiálu a vrátenie spisového materiálu zo dňa 23.11.2017 a zaslanie spisov zo dňa 5.12.2017 H. Q. B. D., č. Spr 421/2017.

24. Dňa 7. júla 2023 (a následne dňa 10. júla 2023) boli súdu doručené podklady a správa podpredsedníčky F. Q. B. D. o stave vykonania, resp. zahľadania niektorých disciplinárnych rozhodnutí vydaných proti disciplinárne obvinenému, ako aj zoznam pojednávaní a štatistické výkazy disciplinárne obvineného za roky 2012 až 2017. Zároveň bola súdu doručená informácia o výške funkčného platu disciplinárne obvineného a o aktuálnych sankčných zrážkach z tohto platu (stav ku dňu 06.07.2023).

25. Na verejnom zasadnutí dňa 10. júla 2023 súd vykonal nasledovné listinné dôkazy:

a) hodnotiacia správa disciplinárne obvineného - SR 698/2021 zo dňa 18. novembra 2021

b) zápisnica zo zasadnutia Sudcovskej rady H. B. D. zo dňa 21.01.2022

c) konečné stanovisko hodnotiacej komisie zo dňa 03.03.2022 (k SR 698/2021)

d) sp. zn. 15C/74/2011 - podanie „Oznámenie o zmene sídla právneho zástupcu odporcu“, s rukou dopísanou poznámkou (zo strany disciplinárne obvineného): „Ú. Z. Videl, oznám mailom TP je zrušený z dôvodu návrhu na prerušenie konania. V Bl. 8.6.2015“, podpis: A.

e) sp. zn. 15C/8/2011 - predkladacia správa A. Q. V. B., dátum: 18.4.2016, podpis - disciplinárne obvinený

f) sp. zn. 15C/8/2011 - predkladacia správa ako na č. I. 107, zároveň je v pravom spodnom rohu doručienka, z ktorej vyplýva, že spis bol A. Q. V. B. doručený dňa 18.10.2017

g) sp. zn. 15C/53/2012 - úkon realizovaný vyšším súdnym úradníkom (P. A.) - procesné úkony: súdny poplatok, zaslanie vyjadrenie PZ O právnom zástupcovi navrhovateľa, pokyn na predloženie spisu sudcovi. Dátum úpravy: 21.08.2015

h) sp. zn. 15C/40/2012 - „Oznámenie intervenienta o vstupe do konania,

sp. zn. 40Ro/111/2012“ zo dňa 28.10.2016, s rukou dopísaným textom „Ú.Z. Videl. V Bl. 11.11.16“, podpis: A.

i) sp. zn. 15C/40/2012 - úprava: predlož spis VSÚ na realizáciu procesných úkonov v súvislosti s č. I. 52, dátum: 28.8.2017, dané do kancelárie súdu dňa: 08.09.2017

j) sp. zn. 15C/9/2012 - úprava/pokyn: vyznačenie právoplatnosti na rozhodnutí, overenie súdneho poplatku a pokyn „predlož spis veci VSÚ na vykonanie procesných úkonov v súvislosti s č. I. 111“, dátum: 7.9.2017, dané do kancelárie dňa: 08.09.2017

k) sp. zn. 15C/39/2006 - pokyn na doručenie prípisu a obstaraného prekladu žalobcom. Dátum: 09.06.2017 (VSÚ: F. Q.)

l) listiny doručené Najvyššiemu správnomu súdu Slovenskej republiky zo strany MS SR dňa 30.06.2023, z ktorých vyplýva, že spis sp. zn. 15C/110/2019 si MS SR z H. B. D. vyžiadalo dňa 09.10.2017 (žiadosť

doručená H. B. D. dňa 13.10.2017). Predseda H. B. D. podaním označeným ako „Zaslanie spisov“ zo dňa 17.10.2017 predmetný spis doručuje MS SR. Pečiatka MS SR o dňodení: 18.10.2017

m) listiny doručené Najvyššiemu správne mu súdu Slovenskej republiky zo strany MS SR dňa 30.06.2023, z ktorých vyplýva, že spis sp. zn. 15C/8/2012 si MS SR z H. B. D. vyžiadalo dňa 25.10.2017 (žiadosť doručená H. B. D. dňa 27.10.2017). Predseda H. B. D. podaním označeným ako „Zaslanie spisov“ zo dňa 10.11.2017 predmetný spis doručuje MS SR. Pečiatka MS SR o dňodení: 15.11.2017

n) z disciplinárneho spisu vo veci (sp. zn. 1Ds 5/2017) - žiadosť zo dňa 10.01.2018 - požiadavka adresovaná predsedníčkou senátu predsedovi H. B. D. - poskytnutie súdnych spisov, v ktorých sa mal disciplinárne obvinený dopustiť priedahov v konaní.

o) z disciplinárneho spisu vo veci (sp. zn. 1Ds 5/2017) - list predsedu H. B. D. zo dňa 05.02.2018 - doručenie požadovaných podkladov disciplinárne mu senátu prvého stupňa (dňodenie: 06.02.2018) - žiadosť na č. l. 36

p) z disciplinárneho spisu vo veci (sp. zn. 1Ds 5/2017) - hodnotenie disciplinárne obvineného za roky 2012 až 2014 (Spr. č. 84/2015) zo dňa 21.12.2015 - výsledok „dobrý“ - spĺňa podmienky pre vykonávanie funkcie sudcu, hodnotenie „dobrý“ je determinované súčtom získaných bodov (68 b - špecifikácia na č. l. 91). Na č. l. 92 - tabuľka rozhodnutých vecí disciplinárne obvineného za roky 2015 až 2017.

q) sp. zn. 1Ds 5/2017 - e-mailová správa od: F. I. L. adresovaná predsedníčke prvostupňového disciplinárneho senátu, ktorý vydal odvolaním napadnuté rozhodnutie (P. A.) - e-mailová správa je zo dňa 8. novembra 2018 - text „Dobrý deň, zasielam Vám scan úpravy pre kanceláriu od predsedníčky 6Ds P. V., týkajúcu sa rozhodovania o námietke zaujatosti 6Dn/1/2018 v konaní 1Ds/5/2017 - P. A.“. Samotná úprava je na č. l. 138 a znie „vec je nedôvodne predložená, vráť senátu 1Ds. V BA, 07/11/2018“

r) sp. zn. 1Ds 5/2017 - e-mailová správa od: F. I. G. (MS SR) zo dňa 30. januára 2019 - „Oznamujeme Vám, že predseda Národnej rady Slovenskej republiky 24. januára 2019 prijal návrh kandidáta P. Š. O., sudcu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na funkciu prezidenta Slovenskej republiky. Podľa ustanovenia § 24 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa výkon funkcie sudcu prerušuje dňom, keď sa sudca zaregistruje ako kandidát vo voľbách na prezidenta Slovenskej republiky.“

s) sp. zn. 1Ds 5/2017 - str. 2 zápisnice z ústneho pojednávania (zo dňa 5. februára 2019) pred disciplinárnym senátom prvého stupňa, kde je uvedené, že predsedníčka disciplinárneho senátu informovala disciplinárne obvineného o tom, že z dôvodu zákonných prekážok, P. Š. O. už nemôže v konaní vystupovať ako obhajca disciplinárne obvineného.

t) sp. zn. 1Ds 5/2017 - podanie disciplinárne obvineného zo dňa 18. februára 2019, v ktorom sa uvádza „Navrhujem teda pojednávanie odročiť za účelom predloženia stanoviska MS SR, ktoré by mi zase muselo byť doručované a opätovne by som sa k nemu vyjadroval.“

u) sp. zn. 1Ds 5/2017 - podanie disciplinárne obvineného zo dňa 18.02.2019

(č. l. 173/177) je doručené predsedníčke disciplinárneho senátu - 18.02.2019, 10:51 hod. a v ten istý deň (18.02.2019) o 11:45 hod. je disciplinárne obvinenému doručovaná e-mailová správa nasledovného znenia: „Dobrý deň p. P. A., oznamujem Vám na základe pokynu predsedníčky senátu P. A., že pojednávanie sa zajtra uskutoční a disciplinárny senát neakceptuje Vašu žiadosť o odročenie.“ (č. l. 176), odosielateľ e-mailovej správy F. L.

v) sp. zn. 1Dso/4/2019 (odvolací disciplinárny spis pred odovzdaním veci NSS SR) - výzva predsedu odvolacieho disciplinárneho senátu (P. L. O.) - „Vec: Výzva“ zo dňa 17.01.2020 - „V disciplinárnej veci sp. zn. 1Dso/4/2019 Vás upovedomujem o zániku funkcie sudcu ex lege Vášho doterajšieho obhajcu P. Š.K. O.“. Zároveň bola disciplinárne obvinenému určená lehota na zvolenie si nového obhajcu. Prevzaté disciplinárne obvineným (podľa pripojenej doručky): 21.01.2020.

w) sp. zn. 1Ds 5/2017 - vyjadrenie predsedu H. B. D. zo dňa 20.02.2018 pre účely disciplinárneho konania - „Zároveň udávam, že Q. P. F. A. čerpal riadnu dovolenku len v júli 2015 a to od 06.07.2015 do 21.07.2015, a nečerpal žiadnu PN v roku 2015. V roku 2016 a 2017 nečerpal ani dovolenku ani PN.“

x) sp. zn. 1Ds 5/2017 - obeh spisu vo veci sp. zn. 15C/9/2012, kde v desiatom riadku zospodu je uvedené, že spis sa dáva do dispozície disciplinárne obvineného, a to 12.09.2014 o 15:34:54 hod.

y) sp. zn. 1Ds 5/2017 - obeh spisu vo veci sp. zn. 15C/40/2012, kde vo štvrtom riadku zospodu je uvedené, že spis sa dáva do dispozície disciplinárne obvineného, a to 28.07.2016 o 15:51:08 hod.

z) sp. zn. 1Ds 5/2017 - obeh spisu vo veci sp. zn. 15C/53/2012, kde v dvanástom riadku zhora je uvedené, že spis sa dáva do dispozície disciplinárne obvineného, a to 01.12.2015 o 8:24:09 hod.

aa) sp. zn. 1Ds 5/2017 - obeh spisu vo veci sp. zn. 15C/48/2012, kde v siedmom riadku zhora je uvedené, že spis sa dáva do dispozície disciplinárne obvineného, a to 29.02.2016 o 16:13:01 hod.

bb) sp. zn. 1Ds 5/2017 - obeh spisu vo veci sp. zn. 15C/8/2011, kde je v predposlednom riadku uvedené, že spis bol od 09.02.2016 (9:53:07 hod.) daný do dispozície disciplinárne obvineného a následne dňa 17.10.2017 o 12:50:31 hod. do dispozície X.. L. Š..

cc) rozhodnutie NSS SR - sp. zn. 31D/4/2021 zo dňa 26. apríla 2022, ktorým bolo zmenené prvostupňové disciplinárne rozhodnutie sp. zn. 4Ds 2/2018 (č. I. 82 základného spisu - sp. zn. 1Ds 5/2017), 4 skutky s rôznou právnou kvalifikáciou - § 116 ods. 1 písm. a), § 116 ods. 1 písm. b) a § 116 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z. z., právoplatné dňa: 26.04.2022

dd) rozhodnutie NSS SR - sp. zn. 31D/3/2021 zo dňa 3. mája 2022, ktorým bolo zmenené prvostupňové disciplinárne rozhodnutie sp. zn. 2Ds 4/2017, jeden skutok kvalifikovaný ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z. z., právoplatné dňa: 03.05.2022

ee) rozhodnutie NSS SR sp. zn. 33D/3/2021 zo dňa 25. augusta 2022, ktorým bolo zmenené prvostupňové disciplinárne rozhodnutie sp. zn. 1Ds 2/2016 zo dňa 17. februára 2017 (č. I. 67 základného spisu - sp. zn. 1Ds 5/2017) tak, že disciplinárne obvinený bol spod disciplinárneho návrhu oslobodený, právoplatnosť dňa: 25.08.2022

ff) disciplinárne rozhodnutie sp. zn. 2Ds/4/2016 zo dňa 19. decembra 2017, skutok kvalifikovaný ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z. z., právoplatné dňa: 12.07.2018

gg) disciplinárne rozhodnutie sp. zn. 4Ds/5/2016 zo dňa 14. septembra 2017 (č. I. 73 základného spisu - sp. zn. 1Ds 5/2017), skutok kvalifikovaný ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000, právoplatné dňa: 02.11.2017

hh) disciplinárne rozhodnutie sp. zn. 5Ds/1/2016 zo dňa 26. júna 2017 (č. I. 59 základného spisu - sp. zn. 1Ds 5/2017), skutok kvalifikovaný ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z. z., právoplatné dňa: 19.08.2017

ii) disciplinárne rozhodnutie sp. zn. 4Ds/2/2016 zo dňa 19.09.2016 (č. I. 82 základného spisu - sp. zn. 1Ds 5/2017) v spojení s disciplinárnym rozhodnutím druhého stupňa - sp. zn. 2Dso/8/2016 zo dňa 04. mája 2017, právna kvalifikácia skutku: § 116 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z. z., právoplatné dňa 04.05.2017. Rozhodnutie odvolacieho disciplinárneho senátu - sp. zn. 2Dso 8/2016 zo dňa 04. mája 2017 (č. I. 78 základného spisu - sp. zn. 1Ds 5/2017), ktorým bolo zrušené rozhodnutie disciplinárneho senátu sp. zn. 4Ds 2/2016 zo dňa 19. septembra 2016 a odvolací senát vo veci rozhodol tak, že pôvodné disciplinárne previnenie tvoriace predmet rozhodnutia disciplinárneho senátu sp. zn. 4Ds 2/2016 rozhodnutie disciplinárneho senátu sp. zn. 4Ds 2/2016 prekvalifikoval z § 116 ods. 1 písm. a) na disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch, t.j. na závažné disciplinárne previnenie (disciplinárne opatrenie: zníženie funkčného platu 50 % na obdobie 6 mesiacov).

jj) disciplinárne rozhodnutie sp. zn. 1Ds/18/2013 zo dňa 28. mája 2014 (č. I. 53 základného spisu - sp. zn. 1Ds 5/2017), skutok právne kvalifikovaný ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z., právoplatné dňa: 27.08.2014

26. Disciplinárne obvinený sa k vykonávaným listinám priebežne vyjadroval. Uvádza pritom najmä to, že hodnotiace správy týkajúce sa jeho osoby nie sú v tejto veci relevantné, keďže nie sú predmetom konania. Tieto tiež spochybňoval, a to odkazom na listiny, ktoré na verejnom zasadnutí senátu založil do spisu a z ktorých dospel k záveru, že hodnotiace komisie nemali jednotnú hodnotiacu systematiku, t.j. nemajú pravidlá hodnotenia. Opätovne poukazyval na úkony, ktoré boli v jednotlivých veciach uskutočnené (po podaní disciplinárneho návrhu) a skonštatoval, že s výnimkou jednej veci sú všetky veci právoplatne skončené. Tvrdil, že vždy si riadne plnil svoje pracovné povinnosti, tieto nezanedbával. Uviedol, že aktuálne už má zvýšenú výkonnosť a opätovne podčiarkol, že jeho horšie výkony v minulosti boli determinované tým, že nespolupracoval so svojím vyšším súdnym úradníkom. Namietal, aby bol sudca hodnotený len na základe počtu vybavených vecí a poukázal na to, že agenda, ktorú rozhodoval, nebola bežnou „sídľiskovou“ agendou. Odvolací súd tiež odkázal na stanovisko sudcovskej rady pri H. B. D., podľa ktorého napr. u disciplinárne obvineného došlo k zníženiu počtu nevybavených vecí. V rámci vyjadrení k vykonaným listinám opakovane uvádzal, že pochybila jeho asistentka, ktorá napr. včas nerealizovala jeho pokyny, príp. sa k nim nevedel vyjadriť alebo si nepamätal na skutočnosti s tými súvisiace. V súvislosti s možnosťou jeho obhajcu zastupovať ho uviedol, že táto možnosť mu - podľa jeho názoru - zaniká až prijatím kandidatúry predsedom Národnej rady Slovenskej republiky. Vyjadril sa tiež ku skutkom, ktoré mu boli kladené za vinu v skorších (iných) disciplinárnych rozhodnutiach, ktoré boli vykonané.

27. Dňa 13. júla 2023 doručil disciplinárne obvinený odvolaciemu súdu (prostredníctvom elektronickej pošty) hodnotiacu správu na jeho osobu vypracovanú hodnotiacou komisiou č. 2 - zo dňa 10. júla 2023 - č. CR 1077/2023 s výsledkom „dobrý“.

28. Dňa 14. augusta 2023 bolo odvolaciemu súdu doručené podanie F. Q. B. D. (F.. X. A.), prílohou ktorého bol náhradný obal tvoriaci súčasť osobného spisu disciplinárne obvineného, do ktorého boli zakladané listiny týkajúce sa osoby disciplinárne obvineného za časový úsek od doručenia jeho osobného spisu najvyššiemu správnomu súdu pre účely prebiehajúcich disciplinárnych konaní.

29. Dňa 15. augusta 2023 doručil disciplinárne obvinený sudca e-mailovou správou odvolaciemu súdu štatistiky sudcov F. Q. B. D. (v elektronickej podobe) - za rok 2023, resp. jeho časť, a to s uvedením skladby vecí, počtov a pod. za jednotlivých sudcov. Rovnako v ten istý deň doručil odvolaciemu súdu aj prehľad výkonnosti sudcov F. Q. B. D.. za obdobie január až marec 2023 a i.

30. Dňa 15. augusta 2023 disciplinárne obvinený odvolaciemu súdu elektronicou správou oznámil aj stav jeho disciplinárnych vecí, keď uviedol, že „trest zníženia funkčného platu 60% po dobu 10 mesiacov bol vykonaný, trest teda zahladený, budúci mesiac bude vykonaný trest zníženia funkčného platu 50% na obdobie 4 mesiacov, trest teda zahladený. Iné nemám. ...“.

31. Dňa 16. augusta 2023 bolo súdu doručené podanie navrhovateľky - s označením „Zaslanie listiny do súdneho spisu“, ktorého prílohou bola hodnotiacia správa na disciplinárne obvineného - CR 1077/2023 zo dňa 10. júla 2023.

32. Na verejnom zasadnutí dňa 7. septembra 2023 súd vykonal nasledovné listinné dôkazy:

a) e-mailová správa zo dňa 07.07.2023 adresovaná predsedovi disciplinárneho senátu konajúcemu vo veci - informácia o vykonaní disciplinárneho opatrenia - sp. zn. 31D/4/2021 - „zníženie platu o 60% na dobu 10 mesiacov vykonané od 01.06.2022 do 31.03.2023“

b) e-mailová správa zo dňa 07.07.2023 adresovaná predsedovi disciplinárneho senátu konajúcemu vo veci - informácia o vykonaní disciplinárneho opatrenia - sp. zn. 31D/3/2021 - „zníženie platu o 50% na dobu 4 mesiacov prebieha od 01.04.2023 - na F. Q. B. D. je zníženie platu sudcu od 01.06.2023 a skončiť má 31.07.2023“

c) e-mailová správa zo dňa 07.07.2023 adresovaná predsedovi disciplinárneho senátu konajúcemu vo veci - „Zároveň Vám oznamujem, že F. Q. B. D. neeviduje iné právoplatné disciplinárne rozhodnutia vydané proti Q. P. F. A.“

d) informácia z mzdovej učtarne F. Q. B. D. - „zníženie základného platu o 50% do 31.7.2023“, vydané dňa 6.7.2023, podpis: B.. U. P.

e) zoznam pojednávaní disciplinárne obvineného za obdobie 1.1.2012 - 31.12.2012 - viac ako 80 pojednávaní (82 pojednávaní). Zároveň z výpisu vyplýva, že v roku 2012 disciplinárne obvinený pojednával aj veci so spisovými značkami indikujúcimi neskorší nápad ako sú niektoré veci, v ktorých mu je vytýkaná nečinnosť podľa disciplinárneho návrhu, resp. prvostupňového disciplinárneho rozhodnutia.

f) zoznam pojednávaní disciplinárne obvineného za obdobie 1.1.2013 - 31.12.2013 - viac ako 70 pojednávaní (78 pojednávaní). Zároveň z výpisu vyplýva, že v roku 2013 disciplinárne obvinený pojednával aj veci so spisovými značkami indikujúcimi neskorší nápad ako sú niektoré veci, v ktorých mu je vytýkaná nečinnosť podľa disciplinárneho návrhu, resp. prvostupňového disciplinárneho rozhodnutia.

g) zoznam pojednávaní disciplinárne obvineného za obdobie 1.1.2014 - 31.12.2014 - viac ako 80 pojednávaní (83 pojednávaní). Zároveň z výpisu vyplýva, že v roku 2014 disciplinárne obvinený pojednával aj veci so spisovými značkami indikujúcimi neskorší nápad ako sú niektoré veci, v ktorých mu je vytýkaná nečinnosť podľa disciplinárneho návrhu, resp. prvostupňového disciplinárneho rozhodnutia.

h) zoznam pojednávaní disciplinárne obvineného za obdobie 1.1.2015 - 31.12.2015 - viac ako 100 pojednávaní (104 pojednávaní). Zároveň z výpisu vyplýva, že v roku 2015 disciplinárne obvinený pojednával aj veci so spisovými značkami indikujúcimi neskorší nápad ako sú niektoré veci, v ktorých mu je vytýkaná nečinnosť podľa disciplinárneho návrhu, resp. prvostupňového disciplinárneho rozhodnutia.

i) zoznam pojednávaní disciplinárne obvineného za obdobie 1.1.2016 - 31.12.2016 - viac ako 120 pojednávaní (128 pojednávaní). Zároveň z výpisu vyplýva, že v roku 2016 disciplinárne obvinený pojednával aj veci so spisovými značkami indikujúcimi neskorší nápad ako sú niektoré veci, v ktorých mu je vytýkaná nečinnosť podľa disciplinárneho návrhu, resp. prvostupňového disciplinárneho rozhodnutia.

- j) zoznam pojednávania disciplinárne obvineného za obdobie 1.1.2017 - 31.12.2017 - viac ako 120 pojednávanií (121 pojednávanií). Zároveň z výpisu vyplýva, že v roku 2017 disciplinárne obvinený pojednával aj veci so spisovými značkami indikujúcimi neskorší nápad ako sú niektoré veci, v ktorých mu je vytýkaná nečinnosť podľa disciplinárneho návrhu, resp. prvostupňového disciplinárneho rozhodnutia.
- k) ročný štatistický výkaz disciplinárneho obvineného za rok 2012 - počet odpracovaných dní: 250, počet pojednávacích dní: 100 - z toho využitých: 80, poznámka: „Sudca nerozhodol a nevybavil nápad z dôvodu podania hromadnej žaloby v mesiaci september 2012, kedy napadlo v jeden deň 100 vecí do jedného senátu.“
- l) ročný štatistický výkaz disciplinárneho obvineného za rok 2013 - počet odpracovaných dní: 250, počet pojednávacích dní: 98 - z toho využitých: 79
- m) ročný štatistický výkaz disciplinárneho obvineného za rok 2014 - počet odpracovaných dní: 248, počet pojednávacích dní: 100 - z toho využitých: 88
- n) ročný štatistický výkaz disciplinárneho obvineného za rok 2015 - počet odpracovaných dní: 238, počet pojednávacích dní: 100 - z toho využitých: 79
- o) ročný štatistický výkaz disciplinárneho obvineného za rok 2016 - počet odpracovaných dní: 229, počet pojednávacích dní: 102 - z toho využitých: 85
- p) ročný štatistický výkaz disciplinárneho obvineného za rok 2017 - počet odpracovaných dní: 247, počet pojednávacích dní: 97 - z toho využitých: 76
- q) ročný štatistický výkaz disciplinárneho obvineného za rok 2018 - počet odpracovaných dní: 249, počet pojednávacích dní: 101 - z toho využitých: 84
- r) ročný štatistický výkaz disciplinárneho obvineného za rok 2019 - počet odpracovaných dní: 182, počet pojednávacích dní: 98 - z toho využitých: 60
- s) ročný štatistický výkaz disciplinárneho obvineného za rok 2020 - počet odpracovaných dní: 68, počet pojednávacích dní: 26 - z toho využitých: 10
- t) ročný štatistický výkaz disciplinárneho obvineného za rok 2021 - počet odpracovaných dní: 255, počet pojednávacích dní: 103 - z toho využitých: 65
- u) ročný štatistický výkaz disciplinárneho obvineného za rok 2022 - počet odpracovaných dní: 247, počet pojednávacích dní: 105 - z toho využitých: 81
- v) hodnotenie P. F. A., Q. F. Q. B. D. - zn. CR 1077/2023

33. Disciplinárne obvinený sa k vykonávaným listinám priebežne vyjadroval. Vo vzťahu k vykonanej listine - rozhodnutie najvyššieho správneho súdu sp. zn. 31D/4/2021 potvrdil informáciu poskytnutú súdu F. Q. B. D. (k tomu pozri bod 32 písm. a) tohto odôvodnenia) v tom zmysle, že predmetné disciplinárne opatrenie bolo vykonané. V obmedzenom rozsahu sa vyjadroval k štatistickým výkazom za roky 2018 až 2022, keď osobitne k rokom 2019 a 2020 uviedol, že v tomto období bol dlhodobo práceneschopný a špecifikoval (vo vzťahu k štatistickému výkazu za rok 2022), že v položke nevybavené sú veci, ktoré sú už síce rozhodnuté, ale ešte nie sú právoplatné. V súvislosti s hodnotiacou správou z roku 2023 poukázal na to, že sa k nej vyjadrovať nebude, keďže má za to, že s vecou nesúvisí a v priebehu pojednávania zároveň namietal aj nedôvodnosť hodnotiacej správy jeho osoby z roku 2021, na ktorú navrhovateľka poukazovala (poznámka odvolacieho súdu - predmetný listinný dôkaz bol vykonaný na verejnom zasadnutí senátu dňa 10. júla 2023 - k tomu pozri bod 25 písm. a) tohto odôvodnenia). Rovnako i počas tohto verejného zasadnutia senátu poukazoval na to, že z dvanástich vecí, ktoré sú predmetom tohto konania, je desať právoplatne skončených, v jednej veci sa ešte koná a jedna vec bola pridelená inému sudcovi. Zdôraznil, že žiadnemu účastníkovi konania „nedržal zbraň pri hlave“, aby vzal podanú žalobu/návrh späť, a preto prípadné dôvody zastavenia konania v tom zmysle, že sa to uskutočnilo na úkon účastníka konania, považoval za irelevantné.

34. Na pojednávani dňa 7. septembra 2023 disciplinárne obvinený do spisu doložil dohodu o splátkovom kalendári zo dňa 27.10.2020, z ktorej vyplýva, že do 15.08.2024 bude na peňažný účet H. Q. B. D. splácať mesačne sumu 150,00 Eur titulom náhrady škody (a ku dňu 15.09.2024 titulom náhrady škody uhradí 243,13 Eur). Zároveň z predmetnej dohody vyplýva, že obdobne už vo vzťahu k H. Q. B. D. plnil, a to tiež titulom náhrady škody (posledná splátka: 15.09.2022). O možnosť splátkového režimu požiadal disciplinárne obvinený z dôvodu, že jeho družka je dlhodobo nezamestnaná, disciplinárne obvinený je jediným živiteľom rodiny a spláca štyri úvery v sume 700 Eur.

35. Pre úplnosť je potrebné dodať, že niektoré listiny odvolací súd v priebehu konania vykonal ako dôkaz z dôvodu, že tieto neboli riadne vykonané v rámci konania pred disciplinárnym senátom prvého stupňa, a to napriek tomu, že boli podstatné pre výrok rozhodnutia (napr. k veciam sp. zn. 15C/110/2009

a sp. zn. 15C/8/2012 - listiny preukazujúce doručenie súdnych spisov Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky ako časový okamih konca nečinnosti v rozsahu podaného návrhu, ďalej k veci sp. zn. 15C/74/2011 - úradný záznam na č. I. 130 uvedeného spisu preukazujúci začiatok nečinnosti od 08.06.2015). Pri niektorých listinách bolo dôvodné ich vykonanie vzhľadom na to, že podľa účastníkov konania mohli súvisieť s vecou (najmä hodnotiace správy disciplinárne obvineného, štatistické výkazy disciplinárne obvineného za roky 2019 a nasl. a i.), príp. ich bolo dôvodné vykonať vzhľadom na výslovné odvolacie námietky disciplinárne obvineného a pod. Súd však počas verejného zasadnutia senátu zároveň odmietol niektoré návrhy disciplinárne obvineného na doplnenie dokazovania, a to primárne vo vzťahu k dôkazom, ktoré sa týkali výkonnosti sudcov F.O. Q. B. D. - vrátane disciplinárne obvineného - v aktuálnom období (t. j. v čase konania odvolacieho súdu o podanom odvolaní disciplinárne obvineného).

36. V konečnom návrhu navrhovateľka poukázala na to, že rozhodnutie prvostupňového senátu považuje za zákonné a správne. Vyslovila presvedčenie, že sú splnené podmienky na to, aby bolo disciplinárne obvinenému uložené disciplinárne opatrenie - odvolanie z funkcie sudcu. Akcentovala, že od podania disciplinárneho návrhu boli proti disciplinárne obvinenému podané ďalšie disciplinárne návrhy, resp. boli mu uložené ďalšie disciplinárne opatrenia.

Má za to, že toto bude trend jeho rozhodovacej činnosti aj pro futuro. Disciplinárne obvinenému vytkla absenciu sebareflexie a vyslovila predpoklad o degradujúcej povahe jeho rozhodovacej činnosti. Poukázala na to, že aj zhovievavosť má mať svoje hranice a súd má zvážiť, či disciplinárne obvinený má potenciál naďalej vykonávať svoju funkciu. Po viacerých napomenutiach a disciplinárnych opatreniach má navrhovateľka za to, že disciplinárne obvinený tento potenciál už naplniť nemôže. Vyslovila tiež názor, že zotrvanie disciplinárne obvineného vo funkcii nebude prospešné ani jemu samotnému. Zotrvala na dôvodnosti podaného návrhu.

37. Disciplinárne obvinený v konečnom návrhu uviedol, že disciplinárny návrh bol podaný pred šiestimi rokmi a akékoľvek trestanie jeho osoby by už pre neho bolo nezmyslom. Od toho času rozhodol stovky vecí a vidí ako nedôvodné, aby bol teraz odvolávaný z funkcie. Uviedol, že on o predlžovanie lehôt na vypracovanie rozhodnutí žiadal, nebolo však o nich rozhodnuté. Poukázal tiež na to, že keď mu odvolací súd rozhodnutia vracal (po zrušení), často ani dosť dobre nerozumel, kvôli čomu mu bol jeho rozsudok zrušený. Napriek tomu bol za tieto skutky právoplatne postihnutý. V súvislosti s namietanou absenciou sebareflexie uvádza,

že nie je o nič lepší, ale ani o nič horší sudca ako ostatní. Uviedol, že ak bol v minulosti postihnutý za nenapísanie rozhodnutí včas, je pravda, že s tým mal problém, keďže rozhodnutia písal doma rukou. Poukázal na to, že v súčasnosti už pracuje na počítači a nemá s tým žiadny problém. Vytýka podávanie disciplinárnych návrhov proti sudcom za nenapísané rozhodnutia, keď uvádza, že on sám - v čase, keď bol podpredsedom súdu - neavizoval predsedovi súdu, aby na niekoho podal disciplinárny návrh. Opäť sa meritórne, avšak vo všeobecnej rovine vyjadril k niektorým veciam (bez ich bližšej špecifikácie). Navrhovateľke vytkol, že vidí len čísla, ktoré majú aj tak len povahu presného súčtu nepresných čísel. Aj v konečnom návrhu uznal, že v minulosti so svojím vyšším súdnym úradníkom nespolupracoval a že k tomuto kroku pristúpil cca pred 8 rokmi. Uviedol, že aktuálne má všetky spisy „na termíne“, má vytýčené pojednávania až do 11.03.2024. Zopakoval skladbu vecí, ktoré sa rozhodovali na H. Q. B. D., a to odkazom na rozšírenie obvodu súdu, resp. agendy súdu (okresy X., Q., F.). V rámci práva posledného slova disciplinárne obvinený uviedol, že zotráva na všetkom, čo povedal. Má za to, že nie je dôvod trestať ho a preto navrhol, aby bol spod disciplinárneho návrhu oslobodený.

V.

Právne posúdenie veci odvolacím súdom, právna kvalifikácia skutku

38. Úvodom tejto časti odôvodnenia odvolací súd v prvom rade opätovne uvádza, že disciplinárne obvinený skutkové závery prvostupňového disciplinárneho senátu v texte svojho odvolania nenapádal. Nebrojil ani proti právnemu posúdeniu veci prvostupňovým senátom. Nezákonnosť konania, resp. napadnutého prvostupňového rozhodnutia videl disciplinárne obvinený v skutočnostiach, ktoré odvolací súd zhrnul v časti II. tohto odôvodnenia a na ktoré bude postupne reagovať nižšie v tomto článku odôvodnenia.

39. Bez ohľadu na skutočnosti uvedené v bode 38, po doplnenom dokazovaní a po preskúmaní záverov dokazovania vykonaného prvostupňovým disciplinárnym senátom dospel odvolací súd k záveru, že skutky, z ktorých bol disciplinárne obvinený uznaný vinným prvostupňovým

rozhodnutím, boli dostatočne preukázané. Skutkové zistenia prvostupňového disciplinárneho senátu teda vyhodnotil odvolací súd ako správne, avšak zo štylistického hľadiska ich čiastočne modifikoval, upravil, aby boli jednotlivé skutky vymedzené určito, nezameniteľne a zároveň nevyvolávali zmätočnosť. Pri niektorých skutkoch upravil ich trvanie - v skutkovej vete pod bodom 4 (pôvodne bod IV. prvostupňového rozhodnutia), odvolací súd opravil chybu v písaní, keď v skutkovej vete prvostupňový disciplinárny senát najskôr správne určil, že časový úsek nečinnosti disciplinárne obvineného v uvedenej veci začal 12.09.2014, neskôr ho však na inom mieste v skutkovej vete nesprávne označil dátumom 12.12.2014 (namiesto správneho dátumu 12.09.2014). V skutkovej vete skutku pod bodom 8 (pôvodne bod VIII. prvostupňového rozhodnutia), odvolací súd upresnil, že prieťahov v konaní sa disciplinárne obvinený dopustil od 31.03.2014 vzhľadom na to, že 28.02.2014 mu začala plynúť zákonná 30-dňová lehota na vypracovanie rozhodnutia, v ktorej však rozhodnutie nevypracoval a zároveň nepožiadaval o predĺženie lehoty na vypracovanie rozhodnutia. Obdobne, v tom istom skutku, súd skrátil dobu nečinnosti disciplinárne obvineného, a to tak, že oproti pôvodnému dátumu 18.10.2017, nečinnosť disciplinárne obvineného skrátil a viazal ku dňu 17.10.2017, keďže dňa 18.10.2017 už bol príslušný spis doručený Krajskému súdu v Bratislave, a preto tento deň nebolo možné pripísať disciplinárne obvinenému ako deň jeho nečinnosti vo veci. Doby nečinnosti vo všetkých ostatných skutkových vetách boli prvostupňovým disciplinárnym senátom ustálené správne a tieto boli aj správne uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd tiež precizoval zákonné povinnosti, ktorých porušenia sa disciplinárne obvinený svojím konaním, resp. nekonaním dopustil.

40. Vzhľadom na zmenu právnej kvalifikácie skutku odvolacím súdom (k tomu pozri ďalej tento článok odôvodnenia), bolo zároveň potrebné zo skutkových viet odstrániť tie časti, ktoré poukazovali na skoršie disciplinárne opatrenia uložené disciplinárne obvinenému za závažné disciplinárne previnenia (§ 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch) - k tomu pozri aj bod 3 tohto odôvodnenia. Po zmene právnej kvalifikácie skutkov disciplinárne obvineného z dôvodov uvedených v tomto článku rozhodnutia odvolacím súdom sa totiž tieto skoršie disciplinárne opatrenia uložené disciplinárne obvinenému stali bezpredmetnými, a preto boli z výrokovkej časti tohto rozhodnutia odstránené.

41. V súvislosti s odvolacími dôvodmi disciplinárne obvineného uvedenými v jeho odvolaní zo dňa 18. marca 2019 dospel odvolací súd k záveru, že tieto sú v celom rozsahu nedôvodné.

[námietka nekonania s obhajcom disciplinárne obvineného]

42. Ak disciplinárne obvinený namietal, že prvostupňový disciplinárny senát riadne nekonal s jeho obhajcom (P. Š. O.), resp. že prvostupňový disciplinárny senát nesprávne ustálil, že došlo k takej právnej skutočnosti, ktorá v ďalšom neumožňovala obhajcovi disciplinárne obvineného riadne zastupovať, má NSS za to, že tieto predpoklady disciplinárne obvineného nie sú správne a predmetná právna otázka bola prvostupňovým disciplinárnym senátom posúdená správne.

43. Ako to vyplýva z prvostupňového spisu, ústredný orgán štátnej správy na úseku súdnictva, t. j. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, prípisom zo dňa 30. januára 2019 prvostupňovému disciplinárnemu senátu oznámilo, že „Predseda Národnej rady Slovenskej republiky 24. januára 2019 prijal návrh kandidáta P. Š. O., sudcu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na funkciu prezidenta Slovenskej republiky. Podľa ustanovenia § 24 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa výkon funkcie sudcu prerušuje dňom, keď sa sudca zaregistruje ako kandidát vo voľbách na prezidenta Slovenskej republiky.“ (k tomu pozri aj bod 25 písm. r) tohto odôvodnenia). Prvostupňovému disciplinárnemu súdu teda bola príslušným orgánom oznámená skutočnosť týkajúca sa funkčného statusu sudcu (obhajcu disciplinárne obvineného) v súvislosti s výkonom funkcie sudcu. Pre úplnosť odvolací súd dopĺňa, že informácia identického znenia je dodnes uverejnená na web stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky ako informácia v časti o zmenách sudcov za rok 2019.

44. Zo zápisnice z pojednávania pred prvostupňovým disciplinárnym senátom, ktoré sa konalo dňa 5. februára 2019 pritom vyplýva (k tomu pozri aj bod 25 písm. s) tohto odôvodnenia), že predsedníčka senátu na túto skutočnosť prítomného disciplinárne obvineného výslovne upozornila. Disciplinárne obvinený teda bol zo strany prvostupňového súdu informovaný o skutočnostiach dopadajúcich na jeho obhajobu. Berúc do úvahy skutočnosť, že k 24. januáru 2019 bola prijatá kandidatúra P. Š. O. do volieb prezidenta republiky, prvostupňový disciplinárny senát postupoval správne, ak ho pre účely tohto

disciplinárneho konania nepovažoval v ďalšom za obhajcu disciplinárne obvineného (k tomu pozri aj bod 50 tohto odôvodnenia).

45. V kontexte tejto námietky disciplinárne obvineného nie je možné navyiac neuviesť, že jeho obhajca - P. Š. O. sa zúčastnil len prvého pojednávania vo veci (15. máj 2018), na ktorom sa však žiadne meritórne úkony nerealizovali, keďže pojednávanie bolo odročené na neurčito. Ďalšie pojednávanie nariadené na 05. február 2019 bolo odročené pre nesplnenie podmienky zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie (na strane disciplinárne obvineného), t. j. na pojednávaní dňa 5. februára 2019 neboli opäť vykonávané žiadne meritórne úkony. Pojednávania dňa 19. februára 2019 sa však napokon nezúčastnil ani samotný disciplinárne obvinený, ktorý dňa 18. februára 2019 požiadal o odročenie uvedeného termínu pojednávania, pričom tejto žiadosti nebolo vyhovené (pozri ďalej). Disciplinárne obvinený mal teda dva týždne na to, aby si - v prípade záujmu - zvolil iného obhajcu, čo však neurobil. Disciplinárne obvinený, ako ani jeho prípadný nový obhajca sa na pojednávanie dňa 19. februára 2019 nedostavili.

46. Disciplinárne obvinený si v priebehu odvolacieho disciplinárneho konania zvolil novú obhajkyňu, keď dňa 23. októbra 2020 splnomocnil na svoje zastupovanie P. T. B., advokátku - s ktorou odvolací senát ďalej riadne konal, a to až do skončenia právneho zastupovania disciplinárne obvineného uvedenou advokátkou (č. l. 391 - „Oznámenie o odstúpení právneho zastupovania“ zo dňa 25.05.2023, najvyššiemu správneému súdu doručené toho istého dňa - 25.05.2023).

47. Podľa odvolacieho súdu je primárne povinnosťou, resp. primárne v záujme disciplinárne obvineného zabezpečiť si takú obhajobu, ktorá bude - podľa jeho názoru - viesť k účinnej ochrane jeho práv v rámci konania pred orgánom verejnej moci. Dôvod výlučne subjektívnej povahy, a to napr. skutočnosť, že disciplinárne obvineným zvolený obhajca svojím vlastným konaním vyvolá stav, kedy vznikne prekážka toho, aby ďalej zastupoval svojho mandanta, nie je možné vyhodnotiť ako chybu, resp. vadu konania spočívajúcu v porušení procesných práv disciplinárne obvineného.

48. Navyiac, i napriek tomu, že takýto stav v súdnej veci nastal, podľa názoru odvolacieho súdu je časový úsek dvoch týždňov medzi odročeným pojednávaním 05. februára 2019 a nariadeným novým termínom pojednávania 19. február 2019 (k tomu pozri aj bod 45 tohto odôvodnenia) dostatočný na to, aby si disciplinárne obvinený zvolil iného obhajcu, ktorý by ho v priebehu ďalšieho konania zastupoval. Preto ak prvostupňový disciplinárny senát na pojednávaní dňa 5. februára 2019 disciplinárne obvineného poučil o tom, že „[...] nebude ďalšie pojednávanie odročovať z dôvodu neprítomnosti jeho obhajcu alebo z dôvodu nepripravenosti jeho alebo jeho obhajcu“, čo vyplýva zo zápisnice z uvedeného pojednávania (k tomu pozri bod 25 písm. s) tohto odôvodnenia), toto najvyšší správny súd nevyhodnotil ako porušenie procesných práv disciplinárne obvineného. Ako je uvedené vyššie v tomto odôvodnení, disciplinárne obvinený si žiadneho nového obhajcu (v priebehu prvostupňového konania, resp. v priebehu uvedených dvoch týždňov) nezvolil, avšak zároveň ani nepožiadaval o odročenie pojednávania nariadeného na 19. február 2019 z dôvodu, že sa mu nepodarilo zvoliť si obhajcu, príp. že by tento nemal dostatočný časový priestor na prípravu a pod. O odročenie pojednávania z tohto dôvodu disciplinárne obvinený nepochybne mohol požiadať, a to napriek predbežnému názoru prvostupňového disciplinárneho senátu vyslovenému dňa 5. februára 2019, že ospravedlnenie, resp. žiadosť disciplinárne obvineného o odročenie pojednávania nariadeného na 19. február 2019 z dôvodu nemožnosti zvoliť si nového obhajcu, nebude akceptovaná. Až v tomto štádiu, t.j. ak by disciplinárne obvinený namietal, že sa mu nepodarilo zvoliť si za dva týždne obhajcu a pojednávanie by napriek uvedenej skutočnosti nebolo odročené, by bolo relevantné skúmať, či nedošlo k pochybeniu zo strany prvostupňového disciplinárneho senátu, keďže až v tomto štádiu by mohlo dôjsť (hypoteticky) k porušeniu práva účastníka konania na obhajobu. Ak si však disciplinárne obvinený nového obhajcu nezvolil a zároveň nepožiadaval o odročenie pojednávania (nariadeného na 19. februára 2019) odkazom na túto skutočnosť (možnú prekážku pojednávania), podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový disciplinárny senát nepochybil, ak vo veci dňa 19. februára 2019 riadne pojednával.

49. Už len pre úplnosť odvolací súd podčiarkuje, že ak sám disciplinárne obvinený v rámci odvolacieho konania vyjadril presvedčenie, že podľa jeho názoru prekážka jeho obhajoby vzniká prijatím kandidatúry sudcu na obsadenie funkcie prezidenta republiky predsedom Národnej rady Slovenskej republiky (k tomu pozri bod 26 tohto odôvodnenia), tak presne k tomuto dátumu viazal aj prvostupňový disciplinárny senát záver o tom, že v ďalšom konaní P. Š. O. disciplinárne obvineného obhajovať v disciplinárnom

konaní nemôže, keďže došlo k zákonnej prekážke, ktorá tomu bráni (§ 24 ods. 2 zákona o sudcoch v znení účinnom k 24.01.2019 - „Výkon funkcie sudcu sa prerušuje aj dňom, keď sa sudca zaregistruje ako kandidát vo voľbách na prezidenta Slovenskej republiky, vo voľbách do národnej rady, alebo vo voľbách do orgánov územnej samosprávy. [...]“), pričom uvedená skutočnosť je reflektovaná v § 103 zákona č. 180/2014 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplnení niektorých zákonov ako prijatie kandidatúry na funkciu prezidenta Slovenskej republiky predsedom Národnej rady Slovenskej republiky, ku ktorému úkon viazal prerušenie výkonu funkcie sudcu P. Š. O. aj ústredný orgán štátnej správy na úseku súdnictva a následne aj prvostupňový disciplinárny senát - k tomu pozri aj bod 25 písm. r) tohto odôvodnenia).

50. Pre doplnenie odvolací súd uvádza, že nemožnosť konať s P. Š. O. ako s obhajcom disciplinárne obvineného v čase prerušeného výkonu funkcie sudcu je možné dovodiť z analogickej aplikácie zákonných ustanovení týkajúcich sa obhajoby vykonávanej advokátom. Obdobne ako advokát s pozastaveným výkonom advokácie (k tomu pozri aj zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/455/>> o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov) - ako jeden z potenciálnych obhajcov sudcu v disciplinárnom konaní - nemôže aktívne obhajovať klientov v rámci trestného konania, ako ani v disciplinárnom konaní, identicky ani sudca s prerušeným výkonom funkcie takúto možnosť mať nemôže. Ak zákon o sudcoch v rozhodnom čase umožňoval, aby bol disciplinárne obvinený zastúpený v konaní obhajcom (advokátom) alebo sudcom, je nepochybné, že z procesného hľadiska museli mať obe kategórie zástupcov (sudca, príp. advokát) obdobný režim právnych prekážok uskutočňovania obhajoby [k tomu pozri § 150 zákona o sudcoch v spojení s § 36 Trestného poriadku a § 9 ods. 1 písm. a) zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/455/>> o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov]. Zmena v statusе súvisiacim s výkonom funkcie advokáta, resp. sudcu dopadá aj na možnosť zastupovania klienta v disciplinárnom konaní. Odvolací súd preto v súhrne neidentifikoval v priebehu odvolacieho konania žiadne také okolnosti, ktoré by preukazovali, že procesným postupom prvostupňového disciplinárneho senátu došlo k porušeniu procesných práv disciplinárne obvineného v rámci prvostupňového konania, keď najvyšší správny súd dospel k záveru, že P. Š.K. O. v rozhodných časových úsekoch v rámci konania pred prvostupňovým disciplinárnym senátom už nemohol byť obhajcom disciplinárne obvineného a navyše - disciplinárne obvinenému bol poskytnutý primeraný čas na to, aby si pred realizáciou ďalších relevantných úkonov prvostupňového disciplinárneho senátu zvolil iného obhajcu.

[námietka pojednávania dňa 19. februára 2019, a to napriek žiadosti disciplinárne obvineného o odročenie pojednávania]

51. Ďalšou odvolacou námietkou disciplinárne obvineného bolo to, že prvostupňový disciplinárny senát dňa 19. februára 2019 pojednával, a to napriek tomu, že disciplinárne obvinený podaním zo dňa 18. februára 2019 požiadal o odročenie uvedeného termínu. Dôvodom pre odročenie pojednávania malo byť podľa žiadosti disciplinárne obvineného to, aby mal navrhovateľ dostatok času na oboznámenie sa s podkladmi (k tomu pozri aj bod 25 písm. t) tohto odôvodnenia), ktoré mu disciplinárne obvinený doručil dňa 18. februára 2019, t. j. deň pred nariadeným termínom pojednávania, pričom toto vyjadrenie navrhovateľa by mu následne malo byť doručené a mal by sa k nemu opäť vyjadriť on, t. j. disciplinárne obvinený.

52. V súvislosti s touto odvolacou námietkou disciplinárny súd uvádza, že právnu a skutkovú relevanciu dôvodov na odročenie pojednávania posudzuje predseda senátu, resp. súd (k tomu pozri napr. § 277 Trestného poriadku, resp. § 127 zákona o sudcoch v čase konania pred prvostupňovým disciplinárnym senátom). Do času, kým účastníkom konania, príp. obhajcovi disciplinárneho obvineného (ak by ho mal zvoleného) nie je riadne oznámené, že žiadosti o odročenie pojednávania bolo vyhovené, nemôže na strane účastníka konania, resp. jeho obhajcu vzniknúť legitímny predpoklad toho, že sa pojednávanie odročilo. Účastník konania teda nemôže bez ďalšieho predpokladať, že už len samotné doručenie žiadosti o odročenie pojednávania disciplinárnemu súdu znamená, že pojednávanie bude odročené.

53. Pojednávanie v neprítomnosti disciplinárne obvineného konané dňa 19. februára 2019 potom nebolo uskutočnené v rozpore so zákonom, keďže to bol sám disciplinárne obvinený, kto vyvolal tento stav. On

sám svojím nekonaním - nedostavením sa na nariadený termín pojednávania, ktorý zobral na vedomie na pojednávaní dňa 5. februára 2019 - inicioval procesný postup predpokladaný zákonom, kedy sa pojednávanie môže uskutočniť aj v neprítomnosti disciplinárne obvineného. Na možnosť pojednávania v neprítomnosti disciplinárne obvineného bol pritom disciplinárne obvinený riadne upozornený - a to už pri prvom upovedomení o termíne pojednávania - odkazom na § 127 ods. 1 zákona o sudcoch v znení účinnom v rozhodnom čase. Nie je pritom možné opomenúť, že prvostupňový senát nielenže disciplinárne obvinenému neoznámil, že jeho žiadosti nebolo vyhovené, ale - naopak - disciplinárne obvinenému bolo ešte dňa 18. februára 2019 oznámené, že predsedníčka senátu jeho žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovela (k tomu pozri aj bod 25 písm. u) tohto rozhodnutia). Podľa § 127 ods. 1 (veta druhá) zákona o sudcoch - v čase konania sporného ústneho pojednávania - platila právna úprava, podľa ktorej v neprítomnosti disciplinárne obvineného bolo možné vec prejednať, „ak bol o termíne ústneho pojednávania riadne upovedomený a ak sa odmietne dostaviť pred disciplinárny senát alebo ak sa bez dôvodného ospravedlnenia nedostaví, alebo ak sa práva účasti na ústnom pojednávaní výslovne vzdá“. Disciplinárne obvinený na možnosť pojednávania v jeho neprítomnosti upozornený bol (a to už v rámci upovedomenia o prvom termíne pojednávania), termín pojednávania 19. februára 2019 zobral na vedomie na pojednávaní dňa 05. februára 2019 a jeho ospravedlnenie zo dňa 18. februára 2019 disciplinárnym senátom nebolo zároveň akceptované, a preto aj túto odvoláciu námietku disciplinárne obvineného potom NSS vyhodnotil ako nedôvodnú.

[nevylúčenie prvostupňového disciplinárneho senátu z konania - námietka zaujatosti, ďalšia námietka zaujatosti formulovaná v odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu]

54. Podstatná časť ďalšej argumentácie disciplinárne obvineného uvedená v odvolaní sa týka samotného prvostupňového disciplinárneho senátu, keď disciplinárne obvinený v odvolaní popisuje priebeh prvého pojednávania v predmetnej veci. Poukazuje na to, že jeho obhajca sa dostal do konfliktu so senátom, ďalej tvrdil, že senát mal pred sebou len „kôpku xeroxov nejakých listín“, ako aj to, že senát nemal pripojené spisy jednotlivých vecí. Namietal, že sa k nemu prvostupňový senát nesprával slušne. Následne zosumarizoval, že píše o správaní predsedníčky senátu, nie o ďalších dvoch členoch senátu, ktorí počas pojednávania nič nehovorili. V závere odvolania však uviedol, že namieta zaujatosť celého senátu, a to napriek tomu, že dvaja členovia počas pojednávania dňa 5. februára 2019 nehovorili.

55. V súvislosti s uvedeným najvyšší správny súd v prvom rade uvádza, že zo zápisnice z pojednávania zo dňa 15. mája 2018 vyplýva, že obhajca disciplinárne obvineného počas pojednávania vzniesol námietku zaujatosti „voči všetkým členom disciplinárneho senátu, pretože nie sú pripravení na dnešné pojednávanie, pretože za jeden deň je vylúčené, aby došlo k naštudovaniu pripojených spisov všetkými tromi členmi senátu“. V priebehu pojednávania bolo preto následne vyhlásené uznesenie, podľa ktorého sa disciplinárne pojednávanie odročilo na neurčito, kým bude rozhodnuté o podanej námietke. Táto námietka - spolu s vyjadrením všetkých členov senátu - bola riadne predložená príslušnému orgánu, ktorý o nej meritórne - zo zákonných dôvodov - nekonal (k tomu pozri aj bod 25 písm. q) tohto rozhodnutia), a teda nedošlo k vylúčeniu senátu z rozhodovania vo veci. Toto bolo disciplinárne obvinenému oznámené, čo tento potvrdil aj v samotnom texte odvolania.

56. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku „O námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 5 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20230601>> alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20230601>>.“.

57. Ak sám disciplinárne obvinený v odvolaní uviedol, že mu v priebehu konania bolo oznámené, že o jeho námietke zaujatosti nebolo rozhodnuté, resp. o nej nebolo meritórne konané, v uvedenom postupe v rámci konania pred prvostupňovým disciplinárnym súdom neidentifikoval odvolací súd žiadne materiálne pochybenie. Aj podľa názoru najvyššieho správneho súdu je totiž zrejme, že námietka zaujatosti vznesená obhajcom disciplinárne obvineného na pojednávaní dňa 15. mája 2018 sa fakticky týkala procesného postupu súdu (vedenia konania), a preto nebolo dôvodné o nej konať, resp. rozhodovať. So vznesenou námietkou zaujatosti sa potom príslušné orgány vysporiadali podľa odvolacieho disciplinárneho súdu v súlade so zákonom.

58. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že aj dôvody uvedené disciplinárne obvineným priamo v odvolaní ako dôvody pre vylúčenie prvostupňového disciplinárneho senátu, sa javia výlučne ako námietky týkajúce sa procesného postupu súdu, o ktorých sa nekoná (napr. že predsedníčka senátu sa „možno cítila dotknutá“, že predsedníčka prvostupňového senátu „chce rozhodnúť, kým nebude môcť O. prísť“, že sa senát k disciplinárne obvinenému nesprával slušne, príp. že niektorí členovia prvostupňového senátu počas pojednávania „nehovorili“ a pod.). Ani v odvolaní disciplinárne obvinený neuviedol také skutočnosti, ktoré by bolo možné vnímať ako okolnosti subsumovateľné pod ustanovenie § 31 Trestného poriadku („(1) Z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.“), a ktoré by potom odôvodňovali ich materiálne posudzovanie. Už len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že ak prvostupňový senát mal byť podľa disciplinárne obvineného vylúčený z konania z dôvodu, že dvaja jeho členovia počas pojednávania, príp. pojednávaní „nehovorili“, táto skutočnosť nie je takou okolnosťou, ktorú by bolo možné subsumovať, napr. pod inštitút nezákonné obsadeného súdu a pod. Zo súdneho spisu jednoznačne vyplýva, že pojednávania vo veci sa riadne realizovali pred trojčlenným prvostupňovým disciplinárnym senátom. Skutočnosť, že niektorý člen senátu počas pojednávania „nehovoril“, nediskvalifikuje túto osobu ako riadneho člena rozhodujúceho súdneho telesa. Navyiac, vzhľadom na zmenu právnej úpravy, podľa ktorej by už odvolací súd podľa právnej úpravy účinnej v čase jeho rozhodovania ani nemohol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému disciplinárnemu senátu, javí sa táto námietka disciplinárne obvineného ako procesne irelevantná (§ 46 ods. 5 DSP). Uvedené pritom platí obdobne aj vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu viažúcemu s k obhajobe disciplinárne obvineného v rámci prvostupňového konania, ak by aj uvedená námietka bola dôvodná, čo však v súdnej veci podľa disciplinárneho súdu nenastalo (body 42 až 50 tohto odôvodnenia).

[námietka spočívajúca v údajnej absencii súdnych spisov pre účely disciplinárneho konania, resp. námietka smerujúca ku kópiám listín]

59. Ak disciplinárne obvinený implicitne namietal nedostatok podkladov pre rozhodnutie, keď v odvolaní deklaroval, že prvostupňový disciplinárny senát nemal k dispozícii relevantné súdne spisy, aj tento jeho argument bol odvolacím súdom vyhodnotený ako nedôvodný. Z vykonaných dôkazov vyplýva, že predsedníčka senátu požiadala predsedu H.É. Q. B. D. o poskytnutie predmetných spisov, resp. ich kópií a tieto jej boli predsedom súdu aj riadne doručené. Tak žiadosť predsedníčky senátu, ako aj sprievodný list o doručení predmetných spisov boli vykonané v rámci konania na odvolacom súde (k tomu pozri aj bod 25 písm. n) a o) tohto rozhodnutia). Navyiac, disciplinárne obvinený sa v priebehu tohto konania s predmetnými podkladmi - súdnymi spismi oboznamoval, keď z niektorých z nich boli vykonané vybrané listinné dôkazy aj v rámci odvolacieho konania (k tomu pozri bod 25 tohto odôvodnenia). V priebehu odvolacieho konania pritom disciplinárne obvinený nikdy nenamietal žiadnu špecifickú okolnosť, ktorá by sa týkala predmetných spisov. Je len možné predpokladať, že dôvod, pre ktorý disciplinárne obvinený pôvodne nemal vedomosť o skutočnosti, že disciplinárny senát predmetnými listinami (súdnymi spismi) disponuje, mohol byť ten, že sa nezúčastnil pojednávania prvostupňového disciplinárneho senátu, na ktorom boli predmetné listiny vykonané (ako dôkaz).

60. Odvolací súd má potom za preukázané, že predmetné spisy boli prvostupňovému disciplinárnemu senátu poskytnuté a disciplinárne obvinený sa dokonca k niektorým listinám, ktoré sa z nich vykonávali v priebehu odvolacieho konania, aj vyjadroval, a to po tom, čo sa s nimi oboznámil. Nič konkrétne však týmto podkladom nevytýkal, nenamietal ich a ani ich v priebehu odvolacieho konania žiadnym spôsobom nespochybňoval.

61. Ak disciplinárne obvinený namietal, že prvostupňový disciplinárny senát vychádzal z „xeroxov nejakých listín“, neuviedol, ktorých konkrétnych listín sa to týka a rovnako neuviedol ani okolnosti, ktoré by relevanciu týchto listín mali redukovať alebo negovať. Odvolací súd v tomto kontexte poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - sp. zn. 3 To 2/2012, podľa ktorého „Pre spôsobilosť

listiny byť dôkazným prostriedkom nie je rozhodujúce, či ide o originál listiny (prvopis, pôvodné znenie) alebo o odpis či fotokópiu (fotograficky zhotovenú kópiu) alebo iným spôsobom zhotovenú kópiu. Aj fotokópia listiny je totiž spôsobilá byť vykonaná ako dôkaz zákonom predpokladaným spôsobom. Trestný poriadok v žiadnom svojom ustanovení neukladá súdu povinnosť vykonávať dôkaz iba originálom listiny.“. Rovnako, aj v intenciách uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1TdoV 1/2017 z 29.05.2018 možno konštatovať, že v danom smere (konkrétne teda, či bol/bude použitý v trestnom konaní ako prameň dôkazu originál alebo fotokópia - overená resp. neoverená - listiny dôležitej pre trestné konanie) ide o náležitosť procesného postupu, ktorá nie je predpísaná zákonom. Inak povedané, zákonným zdrojom určitej, z pohľadu trestného konania relevantnej informácie (dôkazu), môže byť tak originál, ako aj (príp. i neoverená) fotokópia určitej listiny, pričom v súdnej praxi je používanie fotokópií prevažujúce (k tomu pozri napr. Čentíš, J. - Šanta, J. K niektorým aplikačným poznatkom prokurátorov k zákonnosti vykonávania dôkazov. In: Zákonosť a prípustnosť dôkazov v trestnom konaní. Zborník príspevkov z medzinárodnej konferencie. Bratislavské právnické fórum 2019. Univerzita Komenského v Bratislava : Bratislava, 2019, ISBN 978-80-7160-520-1). Berúc do úvahy skutočnosť, že predmetná odvolacia námietka disciplinárne obvineného je vážna (najmä je bez akejkoľvek špecifikácie, ktoré kópie listín spochybňuje, príp. prečo, na základe čoho a pod.) a zároveň prihliadajúc na to, že odvolací súd v rámci hodnotenia dôkazov skúmal aj okolnosti spojené s predmetnými listinami, resp. kópiami niektorých listín (napr. ich zdroj, pôvod, spôsob dodania a pod.), neidentifikoval v rámci vykonaných listinných dôkazov (či už prvostupňovým disciplinárnym senátom alebo odvolacím súdom) žiadnu takú okolnosť, ktorá by mala spôsobiť (v rámci hodnotenia dôkazov) ich nepoužiteľnosť pre účely tohto disciplinárneho konania ako dôkazného prostriedku.

62. V súhrne preto najvyšší správny súd uvádza, že námietky disciplinárne obvineného obsiahnuté v jeho odvolaní zo dňa 18. marca 2019 proti prvostupňovému disciplinárnemu rozhodnutiu sú v celom rozsahu nedôvodné.

[právna kvalifikácia skutku - skúmanie ex offa]

63. Najvyšší správny súd sa však pre účely konania o podanom odvolaní disciplinárne obvineného musel zaoberať aj právnou kvalifikáciou skutku, resp. podmienkou naplnenia kvalifikačného znaku existencie predchádzajúceho odsúdenia za závažné disciplinárne previnenie vyjadreného v ustanovení § 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch, podľa ktorého sa závažného disciplinárneho previnenia nezlučiteľného s funkciou sudcu môže dopustiť len sudca, ktorý spáchal závažné disciplinárne previnenie napriek tomu, že už mu bolo za závažné disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie. V tomto prípade musel súd vyhodnocovať, či existovala okolnosť podmieňujúca zvýšenú kvalifikáciu previnenia, tak ako ju predpokladá ustanovenie § 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch.

64. Súd pritom dospel k záveru, že v čase dokončenia disciplinárneho previnenia, ktoré bolo predmetom tohto odvolacieho konania, resp. v čase rozhodovania prvostupňového disciplinárneho senátu, existovalo právoplatné rozhodnutie za závažné disciplinárne previnenie disciplinárne obvineného - sp. zn. 4 Ds 2/2016 zo dňa 19.09.2016 v spojení s rozhodnutím odvolacieho disciplinárneho senátu sp. zn. 2Dso/8/2016 zo dňa 04.05.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.05.2017, ako aj právoplatné rozhodnutie za závažné disciplinárne previnenie sp. zn. 5Ds 1/2016 zo dňa 26.06.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.08.2017 (k tomu pozri aj bod 3 tohto rozhodnutia).

65. Skutočnosťou významnou pre rozhodnutie NSS v súdnej veci však napokon bolo to, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu boli už tieto skoršie rozhodnutia vydané proti disciplinárne obvinenému za závažné disciplinárne previnenia (bod 3, resp. bod 64 tohto rozhodnutia) zahladené. K záveru o zahladení týchto rozhodnutí pritom dospel už aj iný senát NSS SR, a to konkrétne vo veci sp. zn. 31D/4/2021 (rozhodnutie zo dňa 26. apríla 2022).

66. Prihliadajúc práve na inštitút zahladenia odsúdenia v kombinácii s revíznym princípom odvolacieho konania potom senát najvyššieho správneho súdu rozhodujúci v tejto veci dospel k záveru, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu už nie je naplnený kvalifikačný znak existencie predchádzajúceho disciplinárneho postihu za závažné disciplinárne previnenie, tak ako to predpokladá ustanovenie § 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch, keďže predchádzajúce disciplinárne rozhodnutia relevantné vo veci a vydané proti disciplinárne obvinenému už boli zahladené. Stalo sa tak skôr ako sa súdená vec dostala na najvyšší správny súd.

67. K tomuto záveru dospel disciplinárny súd aj za analogickej aplikácie rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „NS SR“) vo veci sp. zn. 2 To 5/2011 zo dňa 7. februára 2012 (Zbierka stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 1/2013, rozhodnutia vo veciach trestných, judikát č. 11/2013), z ktorého vyplýva, že „Ak je podľa ustanovení Trestného zákona pri rozhodovaní potrebné posúdiť, či u predchádzajúceho odsúdenia obžalovaného nastali účinky zahľadania, posudzuje tieto účinky odvolací súd podľa stavu v čase svojho rozhodovania, a to napriek tomu, že podstatou odvolacieho konania je prieskum zákonnosti a odôvodnenosti rozsudku súdu prvého stupňa. ...“

68. Aplikácia príslušnej analógie bola podľa senátu odvolacieho súdu možná a dôvodná najmä vzhľadom na okolnosti uvedené v bodoch 69 až 84 tohto rozhodnutia.

69. Podľa § 150 ods. 2 zákona o sudcoch, „Pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sudcu sa primerane použije prvá časť Trestného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy vecí nevyplýva niečo iné, pri posudzovaní.“. Podľa § 4 DSP „Ak tento zákon neustanovuje inak a ak to povaha vecí nevyklučuje, na disciplinárne konanie sa primerane použijú ustanovenia Trestného poriadku [...]“. Z uvedeného je potom zrejmé, že tak v hmotnoprávnej rovine, ako aj v procesnoprávnej rovine existujú zákonné limity absolútnej aplikácie trestnoprávnych ustanovení na disciplinárnu zodpovednosť, resp. na disciplinárne konanie vo veciach sudcov.

70. Samotný limit aplikácie predmetných ustanovení pritom vyplýva z vlastného znenia citovaných právnych noriem, a to v dvoch smeroch - ich aplikácia má byť „primeraná“ a nesmie to vylučovať, resp. musí to pripúšťať „povaha vecí“.

71. Nie je sporné, že skutková podstata závažného disciplinárneho previnenia, z ktorého bol disciplinárne obvinený uznaný vinným prvostupňovým rozhodnutím (§ 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch) zahŕňa kvalifikačný znak recidívy vyjadrený ako: „už mu bolo za závažné disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie“. Rovnako nie je sporné, že táto podmienka bola splnená v čase dokončenia skutku, resp. v čase rozhodovania prvostupňového disciplinárneho senátu. Nebola však už splnená v čase rozhodovania NSS SR o podanom odvolaní, keďže obe skoršie disciplinárne opatrenia, ktoré tvorili právny základ pre odsudzujúce prvostupňové rozhodnutie, boli medzičasom - v priebehu odvolacieho konania - zahladené.

72. Skutková podstata disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch je pritom jedinou skutkovou podstatou s následkom odvolania sudcu z funkcie (§ 116 ods. 3 zákona o sudcoch), pri ktorej zákonodarca predpokladá recidívu sudcu priamo ako znak skutkovej podstaty. Akékoľvek právne názory disciplinárneho súdu vyslovené v tejto veci je potom potrebné abstrahovať a viazať výlučne na uvedenú skutkovú podstatu (§ 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch).

73. Pri hodnotení možnosti aplikácie štandardných trestnoprávnych východísk na skúmanú vec, a to s prihliadnutím na § 4 DSP, resp. § 150 zákona o sudcoch, odvolací súd a) skúmal obdobnosť vyjadrenia recidívy ako kvalifikačného znaku skutkovej podstaty deliktu v Trestnom zákone v porovnaní s § 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch, pričom pri tejto komparácii identifikoval podstatný rozdiel. Kým v Trestnom zákone je predchádzajúce odsúdenie ako kvalifikačný znak vždy viazaný na určitý časový úsek (napr. „hoci bol za taký alebo obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený ...“ - § 252 ods. 1 písm. c) TZ, „hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý“ - § 278a ods. 1 TZ, „hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý alebo za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený“ - § 305a ods. 1 TZ a i.), v prípade závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch žiadny takýto časový limit, ktorý by mal byť relevantný (ako kvalifikačný znak skutku), zákonodarca neustanovil. Uvedené potom znamená, že hrozba odvolania z funkcie sudcu z dôvodu jeho recidívy (ako znaku skutkovej podstaty) nie je v zákone o sudcoch (v porovnaní s Trestným zákonom) žiadnym výslovným spôsobom časovo obmedzená. Recidíva ako kvalifikačný znak skutkovej podstaty podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch nepodlieha - na rozdiel od trestných činov uvedených v Trestnom zákone - žiadnemu primeranému časovému limitu, resp. tento časový limit môže byť až v rozsahu 48 mesiacov (napr. 1 rok zrážok z funkčného platu podľa § 117 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch za predchádzajúce závažné disciplinárne previnenie plus 36 mesiacov - 3 roky pre zahľadanie disciplinárneho opatrenia). Uvedený časový úsek relevantnej recidívy (podľa zákona o

sudcoch) je potom paradoxne dvojnásobný v porovnaní s niektorými trestnými činmi, ktoré je možné podľa Trestného zákona postihnúť dokonca trestom odňatia slobody. Na základe uvedeného dospel odvolací senát k záveru, že recidíva ako znak skutkovej podstaty je v Trestnom zákone a v zákone o sudcoch vyjadrená odlišne, čo pripúšťa aj čiastočnú modifikáciu interpretácie jej relevancie a súvisiacich právnych konotáciách pre účely tohto disciplinárneho konania.

b) NSS SR tiež nemohol opomenúť, že disciplinárne postihovanie sudcov v disciplinárnom režime vykazuje v porovnaní so všeobecným trestnoprávnym postihovaním za trestné činy podľa Trestného zákona množstvo špecifik. Okrem iných je takým špecifikom to, že v prípade sudcu je jeho disciplinárne postihovanie vo svojej podstate postihovaním sudcu v súvislosti s výkonom ústavnej funkcie, ako napr. aj na to, že podľa rozhodovacej praxe Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj ako „ESLP“) patrí disciplinárne postihovanie sudcov do tzv. civilnej vetvy súdnej ochrany podľa čl. 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach (ďalej aj ako „Dohovor“) - [k tomu z rozhodovacej praxe ESLP pozri najmä G. v. Fínsko, no. 33173/05, Oleksandr Volkov v. Ukrajina, no. 21722/11; Di Giovanni v. Taliansko, no. 51160/06, and Tsanova-Gecheva v. Bulharsko, no. 43800/12, Olujic v. Chorvátsko no. 22330/05, Baka v. Maďarsko, 20261/12]. Konanie o disciplinárnom návrhu nie je konaním o trestnom obvinení (podľa Dohovoru). Uloženie disciplinárneho opatrenia spočívajúceho v odvolaní sudcu z jeho funkcie má potom obdobnú (pozn.: nie identickú) povahu ako je napr. skončenie pracovného pomeru so zamestnancom podľa súkromnoprávných predpisov (napr. Zákonníka práce). Implicitne uvedené vyplýva aj z dôvodovej správy k DSP, kde sa uvádza, že „...samotný fakt, že zákon predpokladá subsidiaritu Trestného poriadku nerobí z disciplinárneho konania konanie, ktoré by bolo vo svojej podstate trestným konaním. Disciplinárne konanie má charakter nadstavby k pracovnoprávnym, či obdobným vzťahom.“ Aj túto skutočnosť potom bral odvolací súd do úvahy, keď posudzoval možnosť analogickej aplikácie rozhodnutia uvedeného v bode 67 tohto rozhodnutia na súdenú vec.

c) odvolanie proti prvostupňovému disciplinárnemu rozhodnutiu je datované ku dňu

18. marca 2019. Od uvedeného dňa - až do 16. decembra 2021, kedy bola vec zapísaná do súdneho registra Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, nebolo vo veci realizované jediné verejné zasadnutie senátu a vo veci nebolo rozhodnuté. Práve počas takmer týchto troch rokov (od podania odvolania), kedy odvolací disciplinárny senát (konajúci podľa predpisov účinných do 30. novembra 2021) nerozhodol o podanom odvolaní, došlo aj k zahladeniu skorších disciplinárnych rozhodnutí, ktoré tvorili právny základ pre rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu (§ 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch).

d) doterajšia rozhodovacia prax disciplinárnych senátov je vo vzťahu k uvedenej skutkovej podstate (§ 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch) kusá, pričom súd nemá vedomosť o žiadnom disciplinárnom rozhodnutí, pri ktorom by bola posudzovaná identická právna otázka ako je tomu v súdnej veci

e) berúc do úvahy skutočnosti uvedené v písm. d), ako aj vlastné slovné vymedzenie skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch („spáchanie závažného disciplinárneho previnenia napriek tomu, že už mu bolo za závažné disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie“), tieto v súhrne vytvárajú stav právnej (interpretačnej) neurčitosti, ktorý pripúšťa niekoľko výkladov uvedenej skutkovej podstaty (k tomu pozri aj toto odôvodnenie ďalej - najmä body 81 a nasl.).

74. Všetky vyššie uvedené okolnosti podľa disciplinárneho senátu potom odôvodňujú čiastočný odklon od trestnoprávneho vnímania, resp. trestnoprávnej interpretácie skutkových a právnych okolností súdnej veci. V tomto kontexte je navyše potrebné doplniť, že pri rozhodovaní o podanom odvolaní pritom senát najvyššieho správneho súdu prihliadal primárne na dve rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to konkrétne na judikáty - R 59/2018 a R 11/2013.

75. Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 31/2018, judikát R 59/2018 síce vychádza z retrospektívneho pohľadu na vec, avšak je potrebné podotknúť, že tento retrospektívny princíp vyjadrený v citovanom stanovisku sa týkal primárne otázky trestania, t.j. zjednotenia výkladu a aplikácie ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona vo vzťahu k ustanoveniu § 353 ods. 8 a § 355 ods. 10 Trestného poriadku a nie naplnenia kvalifikačného znaku skutkovej podstaty („... [...] Časovým rozhraním medzi viacčinným súbehom trestných činov a trestnoprávnou recidívou je v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona moment vyhlásenia súdom prvého stupňa prvého odsudzujúceho rozsudku za niektorý z trestných činov (skutkov) toho istého páchatel'a; taký účinok má podľa § 353 ods. 8 Trestného poriadku aj doručenie trestného rozkazu obvinenému. Pri pokračovanom trestnom čine, ak konanie páchatel'a pri niektorom z čiastkových útokov tohto činu časovo prekročí moment uvedený v predchádzajúcej vete, pokračovací trestný čin je spáchaný ako trestnoprávna recidíva. Na účinok

uvedený v predchádzajúcom odseku nemá vplyv, ak je rozsudok súdu prvého stupňa zrušený súdom vyššieho stupňa pri rozhodovaní o opravnom prostriedku alebo ak dôjde k zrušeniu trestného rozkazu zo zákona na základe podaného odporu (§ 355 ods. 10 Trestného poriadku), pokiaľ v ďalšom priebehu trestného konania dôjde k právoplatnému odsúdeniu za dotknutý trestný čin. Ak bol trestný čin spáchaný ako trestnoprávna recidíva, tento stav sa nezmení nastaním účinkov zahľadania odsúdenia skorším rozsudkom, vyhlásenie ktorého je momentom časového rozhrania medzi (jednak) viacčinným súbehom trestných činov spáchaných v predchádzajúcom období a (jednak) trestnoprávnou recidívou; v takom prípade sa pri rozhodovaní o trestných činoch, ktoré nie sú dotknuté zahladením odsúdenia, ustanovenia o úhrnnom alebo súhrnnom treste (§ 41 ods. 1, 2 a § 42 Trestného zákona) nepoužijú [...]“).

76. Naopak, judikát Najvyššieho súdu SR - R 11/2013 (bod 67 tohto odôvodnenia) rieši otázku, kedy v priebehu odvolacieho konania došlo k zahladeniu predchádzajúceho odsúdenia - ako príťažujúcej okolnosti, na ktoré odsúdenie sa prihliadalo v prvostupňovom konaní, avšak v priebehu odvolacieho konania došlo k zahladeniu predmetného odsúdenia. Podľa citovaného rozsudku je povinnosťou odvolacieho súdu na takéto zahladenie odsúdenia prihliadať, a to aj v prípade, ak nastalo až v priebehu odvolacieho konania.

77. Senát odvolacieho súdu potom v rámci rozhodovania o podanom odvolaní disciplinárne obvineného dospel k záveru, že ani jedno z vyššie uvedených rozhodnutí NS SR nereaguje v plnom rozsahu na situáciu, ktorá je predmetom tohto konania. Kým prvé z citovaných rozhodnutí rieši relevanciu zahľadania skoršieho odsúdenia v kontexte ukladania trestu, druhý judikát rieši zahladenie odsúdenia ako príťažujúcej okolnosti v priebehu odvolacieho konania.

78. Na strane druhej, práve prihliadajúc na okolnosti uvedené v bodoch 69 až 77 tohto odôvodnenia, dospel potom disciplinárny súd k záveru, že na súdenu vec je právne príliehavejšie analogicky aplikovať práve druhý judikát (R 11/2013), a to napriek tomu, že v súdnej veci nedošlo k zahladeniu skoršieho odsúdenia ako príťažujúcej okolnosti pri ukladaní trestu (disciplinárneho opatrenia), ale recidíva tvorí priamo zložku skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch.

79. Osobitne pritom súd prihliadal na to, že na rozdiel od trestného práva, v disciplinárnom práve sudcov neexistuje v ustanovení § 116 ods. 3 písm. b) žiadne výslovné časové ohraničenie, počas ktorého má byť prípadná recidíva sudcu vnímaná ako zákonný prvok uvedenej skutkovej podstaty. Kým v Trestnom zákone je takáto recidíva ako kvalifikačný znak skutku viazaná, napr. na predchádzajúcich dvanásť alebo dvadsaťštyri mesiacov. Zákonodarca teda v trestnom kódexe sám limitoval aplikovateľnosť recidívy ako zložky skutkovej podstaty príslušných trestných činov, avšak takýto („racionalizačný“) úkon postihovania neuskutočnil vo vzťahu k disciplinárnemu previneniu podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch. Rovnako je v súdnej veci špecifické to, že disciplinárne konanie nie je pre účely ESLP a Dohovoru konaním o trestnom obvinení, ale civilným konaním, pričom rozhodnutie, ktorým sa sudca odvoláva z funkcie má vo svojej podstate povahu ukončenia tohto osobitného právneho vzťahu medzi sudcom (ako „zamestnancom“) a štátom (ako „zamestnávateľom“). Osobitne pri výklade právnych noriem aplikovateľných na súdenu vec potom musel aj odvolací súd uplatniť výklad, ktorý bol viac v prospech ochrany práv disciplinárne obvineného.

80. Naviac, zahladenie predchádzajúcich odsúdení disciplinárne obvineného bolo vyvolané nečinnosťou samotných orgánov verejnej moci (orgánov štátu, ktoré mali možnosť pred zahladením predmetných rozhodnutí napadnuté rozhodnutie potvrdiť). Odvolanie vo veci bolo totiž disciplinárne obvineným podané v marci 2019, vec bola najvyššiemu správne súdu postúpená v decembri 2021, pričom v tomto časovom úseku (takmer troch rokov), príslušný odvolací orgán (konajúci podľa predpisov účinných do 30. novembra 2021) o podanom odvolaní nerozhodol. Práve počas tohto obdobia pritom boli skoršie disciplinárne opatrenia - tvoriace právny základ pre kvalifikáciu skutku disciplinárne obvineného ako disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch - zahladené (bod 3 tohto rozhodnutia), a to ešte pred prevzatím predmetnej veci najvyšším správne súdom.

81. Pre účely rozhodnutia senátu bolo napokon v kontexte bodu 73 písm. e) tohto odôvodnenia relevantné aj to, že účinná právna úprava vykazuje určitú mieru neurčitosti, ktorá sa prejavuje aj v podobe existencie viacerých možných interpretácií právnej úpravy (in dubio mitius). Spornosť právnej úpravy existuje napr. v tom, či postačuje, že závažné protiprávne konanie podľa § 116 ods. 3 písm.

b) zákona o sudcoch trvalo (akúkoľvek dobu) po právoplatnosti skoršieho disciplinárneho opatrenia za závažné disciplinárne previnenie alebo či toto konanie muselo aj začať po právoplatnosti tohto skoršieho rozhodnutia za závažné disciplinárne rozhodnutie - k tomu pozri aj bod 82 tohto odôvodnenia. Sekundárne, ak by aj bol akceptovaný výklad, že pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch postačuje, ak po skoršom disciplinárnom opatrení trvá čo i len časť skutku, je otázne, či je relevantné a legitímne skúmať trvanie nečinnosti po právoplatnosti týchto skorších disciplinárnych rozhodnutí alebo či napr. aj jeden deň nečinnosti po skoršom disciplinárnom opatrení za závažné disciplinárne opatrenia, môže viesť k naplneniu znakov závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch - k tomu pozri aj bod 83 tohto odôvodnenia. Práve prípustnosť viacerých výkladov právnej úpravy (vrátane takých, ktoré sú v prospech disciplinárne obvineného) viedli disciplinárny súd ku vzniku kvalifikovaných pochybností v súdnej veci, čo následne determinovalo aj výrok rozhodnutia súdu vo veci.

82. V súdnej veci je zrejmé, že obe skoršie právoplatné disciplinárne rozhodnutia, ktoré v napadnutom rozhodnutí tvorili právny podklad pre kvalifikáciu skutku disciplinárne obvineného ako disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch, nadobudli právoplatnosť totiž až po tom, čo už začalo protiprávne konanie disciplinárne obvineného vo všetkých veciach, z ktorých bol uznaný vinným. Inými slovami povedané, začiatok nečinnosti disciplinárne obvineného vo všetkých prípadoch predchádzal momentu právoplatnosti relevantných - skorších disciplinárnych rozhodnutí. Vychádzajúc z účelu právnej úpravy (§ 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch) a vlastného slovného vymedzenia príslušného deliktu, ako aj prihliadajúc na to, že sa jedná disciplinárne previnenie obligatórne spojené s disciplinárnym opatrením odvolania z funkcie sudcu, je zrejmé, že skoršie disciplinárne opatrenie uložené sudcovi za závažné disciplinárne opatrenie (podľa uvedeného zákonného ustanovenia) má slúžiť vo vzťahu k nemu ako „varovný prst“ do budúcnosti. Slovné spojenie „spáchanie závažného disciplinárneho previnenia“ (§ 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch) - je vzhľadom na tento účel právnej úpravy možné interpretovať aj tak, že „nový“, resp. ďalší protiprávny skutok musí byť celý spáchaný po právoplatnosti skoršieho disciplinárneho rozhodnutia, a teda že nepostačuje, ak je po právoplatnosti disciplinárneho rozhodnutia spáchaná len časť skutku. Tento výklad - ako jeden z možných - sa odvolaciemu súdu javí ako relevantný aj z dôvodu, že v opačnom prípade by mohli nastať paradoxné situácie, kedy napr. jednorazové protiprávne konanie sudcu, ktoré by z hľadiska svojej povahy bolo ešte závažnejším disciplinárnym previnením ako nečinnosť, avšak bolo by spáchané napr. deň pred právoplatnosťou iného disciplinárneho rozhodnutia za závažné disciplinárne previnenie tohto sudcu, by nemohlo viesť k odsúdeniu sudcu za disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch. Naopak, nečinnosť sudcu, ktorej podstatná časť by sa viazala na časový úsek pred právoplatnosťou disciplinárneho rozhodnutia a len „menšia“ časť by sa viazala na časový úsek po právoplatnosti disciplinárneho rozhodnutia, by k takémuto záveru viesť mohla. Vychádzajúc z účelu právnej úpravy, odvolaciemu súdu sa javí ako dôvodné pripustiť - ako jeden z možných - aj taký výklad predmetnej právnej normy, podľa ktorého by pre právnu kvalifikáciu skutku ako disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch, bolo potrebné preukázať, že celé „nové“ (ďalšie) závažné disciplinárne previnenie sudcu sa viaže na časový úsek po právoplatnosti skoršieho disciplinárneho rozhodnutia za iné závažné disciplinárne previnenie tohto sudcu.

83. Na strane druhej, aj keby pre kvalifikáciu skutku ako disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch postačovalo to, aby protiprávny stav trval akúkoľvek časový úsek po právoplatnosti predmetných (skorších) disciplinárnych rozhodnutí, v súdnej veci sú tieto časové úseky nečinnosti po právoplatnosti skorších disciplinárnych rozhodnutí také, že tieto by vo viacerých prípadoch samé osebe ani len nenapĺňali znaky disciplinárneho previnenia, príp. by išlo o disciplinárne previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch. Pre ilustráciu je napr. možné uviesť, že ak rozhodnutie sp. zn. 4Ds/2/2016 nadobudlo právoplatnosť dňa 04.05.2017, vo veci sp. zn. 15C/39/2016 je koniec nečinnosti disciplinárne obvineného vymedzený dňom 09.06.2017, t.j. cca 1 mesiac po právoplatnosti uvedeného disciplinárneho rozhodnutia, vo veciach sp. zn. 15C/164/2010, sp. zn. 15C/40/2012, sp. zn. 15C/48/2012, sp. zn. 15C/53/2012 by to bolo cca 2,5 - 3 mesiace po právoplatnosti uvedeného disciplinárneho rozhodnutia a pod. Ak by mal prevážiť uvedený výklad, t. j. že pre naplnenie znakov disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch postačuje, ak je po právoplatnosti skoršieho disciplinárneho rozhodnutia len časť skutku, podľa názoru odvolacieho súdu je dôvodné pripustiť, že sudca musí mať v takýchto prípadoch k dispozícii primeranú „korekčnú dobu“ na to, aby začal v jednotlivých veciach konať a až po márnom uplynutí tejto „korekčnej doby“ by bolo túto nečinnosť možné vyhodnotiť ako závažné disciplinárne previnenie.

84. Práve možnosť dvojakeho výkladu predmetnej právnej normy vyvolaná aj špecifikami disciplinárneho trestania a trestnoprávneho postihovania, ako aj takmer neexistujúca rozhodovacia prax disciplinárnych senátov k § 116 ods. 3 písm. b) zákona o sudcoch a tým vyvolaná pochybnosť (in dubio mitius), ktorá u odvolacieho súdu vyvstala pri aplikácii štandardných metód výkladu, boli tiež okolnosťou, ktorá viedla súd k zmene rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho rozhodnutia, resp. k zmene právnej kvalifikácie skutku.

85. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, odvolací disciplinárny senát prekvalifikoval protiprávne konanie disciplinárne obvineného, z ktorého ho uznal vinným týmto rozhodnutím na závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b) v spojení s § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch.

86. Zvýšená škodlivosť vo veci - tak ako to predpokladá ustanovenie § 116 ods. 2 písm. b) zákona o sudcoch pritom vyplýva primárne z nasledovných skutočností:

a) disciplinárne obvinený sa prieňahov, resp. nečinnosti dopustil celkovo v 12 súdnych veciach

b) vo veci sp. zn. 15C/9/2012 sa dopustil nečinnosti/prieňahov v trvaní takmer 3 rokov, cca 2-ročné prieňahy súd identifikoval napr. vo veciach sp. zn. 15C/74/2011 a sp. zn. 15C/8/2011

c) vo veci sp. zn. 15C/20/2012 sa disciplinárne obvinený dopustil prieňahov dokonca v trvaní cca 5,5 roka, a to navyše tak, že v rámci predmetnej veci disciplinárne obvinený neurobil od pridelenia veci za príslušný časový úsek ani jeden úkon (01.03.2012 - pridelenie veci disciplinárne obvinenému, 28.08.2017 - prvá úprava vo veci),

d) viaceré úkony, v rámci ktorých sa disciplinárne obvinený dopúšťal nečinnosti, resp. prieňahov v konaní, boli triviálnej právnej povahy - napr.

· vo veci sp. zn. 15C/39/2016 dňa 08.04.2016 došlo súdu vyúčtovanie odmeny prekladateľky, ale súd až po viac ako 1 roku (09.06.2017) rozhodol o priznaní príslušnej odmeny,

· vo veci sp. zn. 15C/8/2011 - sa odvolanie účastníka konania odvolaciemu súdu predložilo až po cca 2 rokoch

· vo veci sp. zn. 15C/25/2012 bolo dňa 17.02.2016 súdu doručené odvolanie proti vydanému uzneseniu, avšak disciplinárne obvinený prvú úpravu na realizáciu procesných úkonov s tým spojených vykonal až dňa 28.08.2017, t. j. po takmer 1,5 roku,

· vo veci sp. zn. 15C/53/2012 sa spis dostáva do dispozície disciplinárne obvineného sudcu dňa 01.12.2015, avšak prvú úpravu vo veci uskutočnil až dňa 28.08.2017 - po takmer 2 rokoch (po cca 21 mesiacoch),

· vo veci sp. zn. 15C/110/2019 na pojednávaní dňa 2.11.2016 disciplinárne obvinený rozhodol, že bude ustanovený znalec z odboru písmonozalectvo, ale toho neustanovil ani do 18.10.2017 (kedy príslušný spis predložil MS SR), t. j. takmer 1 rok

87. Prihliadajúc potom primárne na skutočnosť, že nečinnosti sa disciplinárne obvinený dopustil v 12 veciach (opakovane), že táto jeho nečinnosť bola v niektorých prípadoch absolútna a presahovala 2, resp. takmer 3 roky, v jednom prípade dokonca viac ako 5 rokov, berúc do úvahy, že vo viacerých veciach sa nečinnosti dopustil neuskutočnením triviálnych justičných úkonov (napr. neustanovenie znalca, nevydanie rozhodnutia o odmene prekladateľky a pod.) a neraz dokonca skôr absenciou pokynu na realizáciu administratívneho úkonu (napr. včasné vyhotovenie predkladacej správy a predloženie spisu odvolaciemu súdu), ako aj prihliadajúc na vlastné tvrdenie disciplinárne obvineného, že tento stav bol vyvolaný aj jeho vlastným pričinením, kedy nevyužíval v dostatočnej miere alebo dokonca vôbec podporné služby na to zamestnaných odborne kvalifikovaných osôb platených z verejných prostriedkov, t. j. vyšších súdnych úradníkov, ako aj prihliadajúc na to, že týmto svojím konaním, resp. nekonaním vstúpil do práv účastníkov konania na účinnú (- rýchlu) súdnu ochranu, resp. ich ústavou chránených práv, bolo potrebné konanie disciplinárne obvineného kvalifikovať ako závažné (t. j. podľa § 116 ods. 2 písm. b) zákona o sudcoch). Zároveň pritom z vykonaného dokazovania vyplynulo (k tomu pozri napr. bod 32 písm. e) a až h) tohto odôvodnenia), že v rozhodnom čase disciplinárne obvinený konal vo veciach, ktoré mu napadli neskôr ako veci, v ktorých sa dopustil nečinnosti podľa tohto rozhodnutia najvyššieho správneho súdu, a ktoré mu napadli skôr.

88. V súvislosti so skutkovým a právnym posúdením veci, odvolací súd dopĺňa, že i keď návrh navrhovateľky bol nepochybne dôvodný (čo vyplýva aj z vlastného výroku tohto rozhodnutia), odvolací súd pristúpil k zmene právnej kvalifikácie skutku, a to z dôvodov uvedených vyššie v tomto rozhodnutí a z tohto dôvodu zároveň nepristúpil k uloženiu disciplinárneho opatrenia podľa § 117 ods. 5 zákona

o sudcoch. Uvedený prístup pritom nie je prejavom zhovievavosti súdu vo vzťahu k disciplinárne obvinenému (k tomu pozri konečný návrh navrhovateľky), ale prirodzeným súdnym vyústením zmeny právnej kvalifikácie skutku disciplinárnym senátom. Zároveň disciplinárny súd nemohol prihliadať - ako na otázku súvisiacu s právnou kvalifikáciou skutku - ani na predpoklady navrhovateľky o tom, či v budúcnosti bude mať disciplinárne obvinený potenciál plniť si riadne svoje povinnosti alebo nie, keďže skúmanie tohto predpokladu je mimo rámca tohto disciplinárneho konania. Obdobne, prípadné skoršie napomenutia alebo disciplinárne rozhodnutia - bez ohľadu na ich počet - ak sú zahladené podľa všeobecne záväznej právnej úpravy, nie sú okolnosťou, ktorá by mohla determinovať právne posúdenie veci odvolacím súdom, príp. uložené disciplinárne opatrenie.

89. Na strane druhej, ani konečný návrh disciplinárne obvineného, resp. jeho prejav právom posledného slova neboli spôsobilé kvalifikovane spochybniť spáchanie skutkov, za ktoré bol návrh podaný. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že disciplinárne obvinený tieto skutky spáchal. Zmeny v pracovnom režime disciplinárne obvineného (napr. to, že začal spolupracovať so svojim vyšším súdnym úradníkom, že rozhodnutia už nepíše rukou, ale pracuje na počítači, že od septembra 2022 má novú asistentku, ktorá sa „musela všetko od základov učiť“ a pod.) sú možno okolnosťami relevantnými pro futuro, nedopadajú však na jeho zodpovednosť za skutky, z ktorých bol uznaný vinným týmto rozhodnutím. Prípadná skladba vecí, ktoré disciplinárne obvinený rozhodoval, resp. to, že sa nejedná o „sídľiskovú agendu“ (ako to označil sám disciplinárne obvinený), nemôžu za žiadnych okolností ospravedlňovať jeho nečinnosť spôsobenú v triviálnych veciach (napr. rozhodnutie o odmene prekladateľa, príp. nepredloženie spisu odvolaciemu súdu napr. po dobu cca 2 rokov a pod.) alebo dokonca absolútnu nečinnosť, kedy v niektorých prípadoch prvé úkony vo veci disciplinárne obvinený robil až roky po tom, čo sa stal zákonným sudcom (v jednom prípade to bolo dokonca cca 5 rokov po tom, čo sa stal sudcom vo veci). Ak v tejto súvislosti odkazoval disciplinárne obvinený napr. na pochybenie asistentky, je zrejmé, že toto by mohla byť relevantná okolnosť, keby išlo skôr o jednorazové, resp. nie viacnásobné a dlhotrvajúce zlyhania zo strany disciplinárne obvineného. V konečnom dôsledku je totiž povinnosťou sudcu dohliadať na riadnu realizáciu úkonov vo veci (napr. systematickou požiadavkou na predkladanie spisu na kontrolu, dávať spis „na lehotu“ a pod.). Navyiac, nie je možné v súvislosti so skutkami, ktoré sa disciplinárne obvinenému vytýkali, opomenúť to, že z vykonaných dôkazov vyplynulo, že v určitých prípadoch konal a rozhodoval vo veciach, ktoré mu napadli neskôr, pričom toto v rámci vykonaného dokazovania nespochybnil a ani neodôvodnil. Je preto možné predpokladať, že nečinnosť vo veciach, v ktorých bol uznaný vinným, mohla byť v tomto zmysle vyvolaná aj určitou nesystematickosťou v rámci plnenia si pracovných povinností disciplinárne obvineným. Ak disciplinárne obvinený tvrdil, že aktuálne už nie je dôvodné ho postihovať (vzhľadom na časový úsek, ktorý uplynul od podania disciplinárneho návrhu), disciplinárny súd sa s týmto názorom nestotožnil. Na takýto postup nevidel zákonnú oporu, ako ani legitímny dôvod. Uvedené platí o to viac, že v čase rozhodovania odvolacieho senátu boli naďalej nezahladené (i keď už boli vykonané) iné dve disciplinárne rozhodnutia, v ktorých bol disciplinárne obvinený uznaný vinným, a to napriek relatívne dlhému časovému úseku odo dňa, kedy došlo k podaniu návrhu, t.j. senát konajúci a rozhodujúci v tejto veci týmto rozhodnutím korešponduje s ustálenou rozhodovacou praxou iných senátov najvyššieho správneho súdu konajúcich v obdobných veciach disciplinárne obvineného v tom zmysle, že ho postihuje i napriek dĺžke trvania konania. Navyiac, ako odvolací súd uviedol vyššie v tomto rozhodnutí, v rámci konania pred odvolacím senátom konajúcim podľa právnych predpisov účinných do 30. novembra 2021, ako aj pred najvyšším správnym súdom, bolo vytýčených viacero termínov verejných zasadnutí senátu, k odročeniu ktorých dochádzalo v zásade z dôvodov na strane disciplinárne obvineného, resp. jeho obhajkyne. V súhrne je preto potrebné uviesť, že odvolacia argumentácia, resp. obhajoba disciplinárne obvineného nebola spôsobilá vyvolať stav, ktorý navrhoval - oslobodenie spod disciplinárneho návrhu, resp. neuloženie disciplinárneho opatrenia.

VI.

Disciplinárne opatrenie

90. Skutočnosti uvedené vyššie (najmä v bodoch 86 a 87 tohto rozhodnutia) následne do podstatnej miery determinovali aj disciplinárne opatrenie, ktoré bolo disciplinárne obvinenému uložené (k tomu pozri napr. § 117 ods. 6 zákona o sudcoch, príp. § 34 Trestného zákona). Tak povaha porušenej povinnosti s následkom porušenia základného práva účastníkov konania na konanie bez zbytočných prietahov, ako aj spôsob konania disciplinárne obvineného, ktorý sa minimálne z nebanlivosti dopustil toho, že opakovane počas dlhších časových úsekov nerealizoval vo veciach žiadne a často aj relatívne triviálne

justičné úkony, pričom tento stav do podstatnej miery vyvolal sám disciplinárne obvinený aj tým, že z vlastného rozhodnutia, t. j. výlučne zo subjektívnych dôvodov - nevyužíval personálne kapacity súdu, ktoré mu boli poskytnuté na jeho pracovné odbremenenie - vyšší súdny úradník (k tomu pozri body 17, 19 a 26 tohto odôvodnenia), v súhrne vytvárajú taký súbor okolností, ktoré súd viedli k potrebe uloženia disciplinárneho opatrenia v hornom pásme najvyššej možnej sankcie.

91. Ak disciplinárne obvinený argumentoval svojimi predchádzajúcimi skúsenosťami, náročnosťou agendy, ktorú v minulosti zastrešoval (napr. aj na inom súde) a pod., tieto boli z pohľadu skutkov kladených mu za vinu v tomto konaní irelevantné. Súd pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadal aj na osobu páchatel'a, ktorý síce spáchanie skutkov nerozporoval, ale účinnú ľútosť nad týmto stavom neprejavil. Zároveň nie je možné uviesť, že skutočnosť, že medzičasom (t. j. v priebehu disciplinárneho konania) došlo k právoplatnému skončeniu príslušných vecí (okrem jednej) by malo byť vnímané ako poľahčujúca okolnosť spočívajúca v odstránení škodlivých následkov disciplinárneho previnenia, keďže riadne konanie a rozhodovanie vo veci je primárnou zákonnou povinnosťou sudcu. Akokoľvek teda v priebehu konania disciplinárne obvinený opakovane akcentoval, že všetky veci, v ktorých mu boli priedahy kladené za vinu (okrem jednej) sú už v čase rozhodovania odvolacieho súdu právoplatne skončené (k tomu pozri napr. bod 17 a bod 19 tohto rozhodnutia), táto okolnosť nemohla byť súdom pripísaná v prospech disciplinárne obvineného ako poľahčujúca okolnosť, keďže riadne konanie vo veci nie je odstránením škodlivého následku, ale plnenie si zákonných povinností sudcu. Obdobne, prípadné zvýšenie výkonnosti sudcu za ostatné roky nie je poľahčujúcou okolnosťou vo vzťahu ku skutkom, za ktoré je disciplinárne obvinený postihovaný týmto rozhodnutím, a to tak podľa zákona o sudcoch, ako ani podľa Trestného zákona.

92. Pri rozhodovaní o výške disciplinárneho opatrenia (percentuálna hodnota a časový úsek zníženia funkčného platu), odvolací súd prihliadal aj na rozhodovacia prax najvyššieho správneho súdu v obdobných veciach. V tejto súvislosti príkladmo poukazuje na niektoré rozhodnutia - sp. zn. 33D/19/2022 - zníženie funkčného platu o 30% na tri mesiace - za nečinnosť sudcu v dvoch veciach, pričom jeho nečinnosť bola podstatne kratšia ako nečinnosť vo veciach disciplinárne obvineného, sp. zn. 32D/23/2022 - sudcovi bolo uložené zníženie funkčného platu o 50% na 3 mesiace za nenapísanie, resp. neexpedovanie šiestich rozhodnutí, pričom táto nečinnosť bola opäť v zásade podstatne kratšia ako sú časové úseky nečinnosti disciplinárne obvineného vo veciach uvedených vo výroku tohto rozhodnutia, sp. zn. 31D/4/2021 - zníženie funkčného platu o 60% na dobu 10 mesiacov - je to skoršie disciplinárne opatrenie uložené priamo disciplinárne obvinenému za štyri skutky rôznej právnej povahy (vrátane nečinnosti, a to opäť v podstatne kratších úsekoch ako sú časové úseky nečinnosti v súdnej veci), sp. zn. 33D/16/2021 - zníženie funkčného platu o 30% na obdobie 3 mesiacov za nečinnosť sudkyne v jednej právnej veci v trvaní cca 1 roka - a pod. Berúc od úvahy skutočnosti uvedené vyššie, a to najmä to, že disciplinárne opatrenie uložené týmto rozhodnutím je vo svojej podstate úhrnným disciplinárnym opatrením za dvanásť skutkov nečinnosti disciplinárne obvineného (uvedených vo výroku), pričom ich trvanie je v zásade v rozsahu niekoľkých rokov a zároveň prihliadajúc na rozhodovacia prax disciplinárneho súdu v obdobných veciach (pozri tento bod odôvodnenia vyššie), ako aj na to, že disciplinárne opatrenie je tiež súhrnným disciplinárnym opatrením (pozri bod 93 a nasl. tohto odôvodnenia), podľa názoru odvolacieho súdu je uložené disciplinárne opatrenie dôvodné, je v súlade so zákonom a na disciplinárne obvineného bude mať represívny a nepochybne aj preventívny účinok.

93. V súvislosti s uloženým disciplinárnym opatrením bolo potrebné prihliadať na to, že skutky, za ktoré odvolací súd disciplinárne obvineného odsudzoval týmto rozhodnutím, v podstatnej časti spáchal skôr ako bol postihnutý rozhodnutím najvyššieho správneho súdu - sp. zn. 31D/3/2021 zo dňa 3. mája 2022, ktorým mu bolo uložené disciplinárne opatrenie zníženie funkčného platu 50% na obdobie štyroch mesiacov, pričom toto opatrenie mu bolo uložené za jeden skutok (§ 42 ods. 1 Trestného zákona: „(1) Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.“).

94. Disciplinárne opatrenie uložené právoplatným rozhodnutím najvyššieho správneho súdu sp. zn. 31D/3/2021 bolo podľa vykonaných dôkazov vykonané k 31.07.2023 (k tomu pozri bod 31 písm. b) tohto odôvodnenia), t.j. predmetné rozhodnutie síce bolo v čase rozhodovania odvolacieho súdu v tejto veci v časti disciplinárneho opatrenia vykonané, nebolo však zahladené. Rozhodnutím sp. zn. 31D/3/2021

bol disciplinárne obvinený uznaný vinným zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch. Podľa § 134 ods. 2 zákona o sudcoch, k zahladeniu disciplinárneho postihu za závažné disciplinárne previnenie, za ktoré nebolo uložené disciplinárne opatrenie odvolanie z funkcie sudcu, dochádza po uplynutí troch rokov od vykonania disciplinárneho opatrenia. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné na predmetné rozhodnutie prihliadať, a to v kontexte právneho režimu ukladania súhrnného disciplinárneho opatrenia.

95. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, ktorý sa na súdenú veci vzťahuje odkazom na § 4 DSP pritom platí, že pri ukladaní súhrnného trestu - disciplinárneho opatrenia, tento nemôže byť miernejší ako skôr uložené disciplinárne opatrenie. Prihliadajúc na to, ako aj na všetky okolnosti relevantné pre určenie výšky peňažného postihu disciplinárneho postihu, rozhodol disciplinárny senát o disciplinárnom opatrení tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

96. Pri výške disciplinárneho opatrenia prihliadal odvolací súd (okrem okolností uvedených vyššie) aj na skutočnosť, že v čase jeho rozhodovania už boli všetky disciplinárne opatrenia uložené disciplinárne obvinenému skoršími disciplinárnymi rozhodnutiami vykonané, a teda funkčný plat disciplinárne obvineného v čase výkonu tohto rozhodnutia nebude zaťažovaný iným disciplinárnym - sankčným postihom. Z tohto dôvodu by uložené disciplinárne opatrenie nemalo mať na disciplinárne obvineného ani tzv. likvidačný efekt. Súd pri rozhodovaní o disciplinárnom previnení prihliadal aj na to, že týmto rozhodnutím uložil disciplinárne obvinenému súhrnné disciplinárne opatrenie, čo znamená, že časť disciplinárneho opatrenia uložená týmto rozhodnutím je už fakticky zo strany disciplinárne obvineného vykonaná (k tomu pozri body odôvodnenia vyššie týkajúce sa výkonu disciplinárneho opatrenia podľa rozhodnutia najvyššieho správneho súdu sp. zn. 31D/4/2021).

VII.

Záver

97. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 5:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** j e prípustný opravný prostriedok